

EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2011.12.19
KOM(2011) 883 galutinis

2011/0435 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**kuria iš dalies keičiama Direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo
ir Reglamentas [...] dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos
informacijos sistemą**

(Tekstas svarbus EEE)

{SEK(2011) 1558 galutinis}

{SEK(2011) 1559 galutinis}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS IR TIKSLAS

1.1. Bendrosios aplinkybės

Europos Sąjungoje kvalifikuotų specialistų judumas yra mažas. Tačiau panašu, kad didelė dalis judumo potencialo neišnaudojama: remiantis 2010 m. Eurobarometro apklausos¹ duomenimis, 28 % ES piliečių galvoja apie darbą užsienyje. Kad ES piliečiai galėtų veiksmingai naudotis pagrindinėmis vidaus rinkos laisvėmis, labai svarbu, kad profesinės kvalifikacijos būtų pripažįstamos. Tačiau būtina užtikrinti ir tai, kad darbuotojų judumas nepakenktų vartotojų interesams, ypač pacientų, kurie tikisi, kad sveikatos priežiūros specialistai turės reikiamus kalbos įgūdžius. Labiau integruotos paslaugų rinkos potencialas išlieka nepanaudotas ir laisvųjų profesijų srityje: nors 2006 m. Paslaugų direktyva² pasiūlyta naujų galimybių, daugiausia dėmesio 2005 m. Profesinių kvalifikacijų direktyvoje³ skiriama tam, kad 15 esamų direktyvų būtų konsoliduotos į vieną bendrą dokumentą.

Direktyvos atnaujinimas būtų naudingas ir toms valstybėms narėms, kurios vis dažniau susiduria su kvalifikuotos darbo jėgos trūkumu. ES piliečių judumas bendrojoje rinkoje – svarbus šio klausimo aspektas. Darbo jėgos trūkumas ateityje ne tik išliks, bet, kaip prognozuojama, didės, ypač sveikatos ir švietimo sektoriuose, taip pat augančiuose sektoriuose, pavyzdžiui, statybų ar verslo paslaugų.

Būtinybę skatinti judumą Europos Sąjungoje Komisija jau yra pabrėžusi Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategijoje („Europa 2020“). Naujų įgūdžių ir darbo vietų kūrimo darbotvarkėje⁴ pabrėžiama, kad ES darbo rinkoje pasiūla vis dar neatitinka paklausos ir kad darbuotojų judumo potencialas nėra pakankamai išnaudojamas. 2010 m. Pilietybės ataskaitoje⁵ dėmesys atkreipiamas ir į tai, kad šios srities nuostatas reikėtų atnaujinti siekiant naudoti ES piliečiams.

2011 ir 2012 m. Metinėje augimo apžvalgoje⁶ ir Bendrosios rinkos akte⁷ Komisija nurodė, kad profesinių kvalifikacijų pripažinimas – svarbiausias aptariamąsios srities klausimas. Bendrosios rinkos akte pabrėžiama būtinybė atnaujinti esamą teisinę bazę ir taip prisidėti įgyvendinant dvylika iniciatyvų, kuriomis siekiama skatinti augimą ir stiprinti piliečių tarpusavio pasitikėjimą. 2011 m. spalio 23 d. Europos Taryba⁸ paragino institucijas dėti visas pastangas, kad būtų pasiektas politinis susitarimas dėl šių 12 Bendrosios rinkos akte išdėstytų

¹ Eurobarometras Nr. 363.

² 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006 12 27, p. 36).

³ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 22).

⁴ Komisijos komunikatas „Nauji gebėjimai naujoms darbo vietoms. Darbo rinkos ir gebėjimų poreikių numatymas ir derinimas“, COM(2008) 868, 2008 12 16.

⁵ 2010 m. ES pilietybės ataskaita „Kliūčių ES piliečių teisėms šalinimas“, COM(2010) 603, 2010 10 27.

⁶ Komisijos komunikatas „Metinė augimo apžvalga. Visapusiško ES atsako į krizę spartinimas“, COM(2011) 11, 2010 1 12.

⁷ Komisijos komunikatas „Bendrosios rinkos aktas. Dvylika svertų augimui skatinti ir pasitikėjimui stiprinti „Bendros pastangos skatinti naująjį augimą“, COM(2011) 206, SEC(2011) 467.

⁸ EUCO 52/11.

iniciatyvų, įskaitant Komisijos pasiūlymą dėl šios direktyvos atnaujinimo. 2011 m. lapkričio 15 d. ataskaitoje⁹ Europos Parlamentas taip pat paragino imtis skubių veiksmų.

1.2. Pasiūlymo tikslas

Komisija siūlo ne priimti naują direktyvą, o tikslingai, vadovaujantis toliau išvardytais tikslais, atnaujinti esamas nuostatas:

- įdiegti Europos profesinį pažymėjimą ir taip supaprastinti procedūras; tokiu būdu būtų sudarytos sąlygos ir toliau naudotis sėkmingai veikiančios Vidaus rinkos informacinės (VRI) sistemos laimėjimais (žr. 4.1 skyrių),
- pertvarkyti bendrąsias taisykles, kuriomis reglamentuojamas steigimasis kitoje valstybėje narėje ir laikinas judumas (žr. 4.2, 4.3 ir 4.4 skyrius),
- atnaujinti automatinio pripažinimo sistemą, taikomą visų pirma slaugytojams, akušeriams, vaistininkams ir architektams (žr. 4.5, 4.6 ir 4.7),
- direktyvoje nustatyti iš dalies kvalifikuotiems specialistams ir notarams taikytiną teisinę sistemą (žr. 4.8 skyrių),
- aiškiai suformuluoti, kokias apsaugos priemonės numatoma taikyti pacientams, kurių susirūpinimas kalbos įgūdžiais ir baimė būti klaidingai suprastiems turėtų būti geriau atspindėti teisinėje sistemoje (žr. 4.9 skyrių),
- suformuluoti teisinį reikalavimą teikti patogią vartotojui teminę informaciją apie taisykles, kuriomis reglamentuojamas kvalifikacijų pripažinimas, užtikrinant visapusi e. valdžios sistemos veikimą viso pripažinimo proceso metu (žr. 4.10 skyrių),
- inicijuoti visų reglamentuojamų profesijų sisteminių patikrinimą ir abipusį vertinimą valstybėse narėse (žr. 4.11 skyrių).

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

Ši iniciatyva yra direktyvos *ex post* vertinimo ir išsamių konsultacijų su visomis pagrindinėmis suinteresuotosiomis šalimis – kompetentingomis institucijomis, profesinėmis organizacijomis, akademinėmis įstaigomis ir piliečiais – rezultatas.

2.1. Vertinimas

Ex post vertinimas buvo atliekamas nuo 2010 m. kovo mėn. iki 2011 m. gegužės mėn. Dėl informacijos apie direktyvos veikimą Europos Komisija kreipėsi į kompetentingas institucijas ir nacionalinius koordinatorius ir gavo apie 200 patirties ataskaitų – jos skelbiamos Komisijos svetainėje¹⁰.

⁹ A7-0373/2011.

¹⁰ Žr. http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/policy_developments/evaluation_en.htm.

Be to, bendrovė „GHK Consulting“ atliko tyrimą¹¹, kuriuo buvo siekiama įvertinti neseniai vykdytų švietimo reformų poveikį profesinių kvalifikacijų pripažinimui.

2.2. Viešos konsultacijos

2010 m. sausio 7 d. Komisija dėl direktyvos pradėjo viešas konsultacijas. Komisijos tarnybos gavo 370 atsakymų¹².

2010 m. birželio 22 d. Komisija priėmė žaliąją knygą¹³ „Profesinių kvalifikacijų direktyvos atnaujinimas“. Gauta apie 420 atsakymų. Direktyvos peržiūros klausimu Komisija dar surengė dvi viešas konferencijas.

2.3. Konsultacijų išvados

Visos suinteresuotosios šalys pripažino, kad reikia užtikrinti geresnę prieigą prie informacijos apie kvalifikacijų pripažinimą. Dauguma piliečių ir profesinių organizacijų pritarė pripažinimo procedūrų paprastinimui, o sveikatos sektoriaus atstovai taip pat pabrėžė, kad reikia apsaugoti paslaugų kokybę. Didžioji dalis visų kategorijų suinteresuotųjų šalių teigiamai vertino mintį diegti Europos profesinį pažymėjimą. Daugelis profesinių organizacijų pritarė bendrųjų platformų sąvokos peržiūrai. Dauguma kompetentingų institucijų ir profesinių organizacijų, atstovaujančių profesijoms, kurioms taikoma automatinio pripažinimo sistema, sutarė, kad sistemą atnaujinti reikia.

2.4. Europos profesinio pažymėjimo iniciatyvinė grupė

Kad būtų ištirtas Europos profesinio pažymėjimo reikalingumas ir atlikta atitinkama galimybių studija, 2011 m. sausio mėn. Europos Komisija sudarė iniciatyvinę grupę su išorės ekspertais. Iš įvairių profesinių asociacijų ir kompetentingų institucijų atstovų sudaryta grupė atliko keletą atvejų tyrimų¹⁴ – jie pristatyti spalio 3–4 d. Krokuvoje (Lenkijoje) vykusiame bendrosios rinkos forume. Forumo dalyvių deklaracijoje mintis diegti Europos profesinį pažymėjimą įvertinta palankiai.

2.5. Poveikio vertinimas

Komisija atliko įvairių politikos alternatyvų poveikio vertinimą.

Atliekant analizę nustatytos aštuonios problemų grupės, daugiausia susijusios su vertinimo baigtimi ir reakcijomis į žaliąją knygą. Šios problemų grupės apima prieigą prie informacijos apie pripažinimo procedūras, pripažinimo procedūrų veiksmingumą, automatinės pripažinimo sistemos veikimą, steigimosi sąlygas, laikino judumo sąlygas ir direktyvos taikymo sritį. Visuomenės sveikatos klausimas atliekant vertinimą buvo iškeltas kaip vienas iš svarbiausių, todėl nagrinėjant šią problemą paminėta ir pacientų apsauga. Paskutinė iš problemų susijusi su skaidrumo trūkumu ir reglamentuojamoms profesijoms keliamų kvalifikacijos reikalavimų pagrindu.

¹¹ 2011 m. spalio 31 d. paskelbtą tyrimą galima rasti svetainėje http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/docs/policy_developments/final_report_en.pdf.

¹² Žr. http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2011/professional_qualifications_en.htm.

¹³ COM(2011) 367 galutinis.

¹⁴ Žr. http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/policy_developments/european_professional_card_en.htm.

Analizėje nustatyti trys bendrieji tikslai: palengvinti specialistų judumo ir ES vidaus prekybos paslaugomis sąlygas, spręsti aukštos kvalifikacijos reikalaujančių darbo vietų užpildymo problemą ir pasiūlyti daugiau galimybių ieškantiems darbo. Atsižvelgiant į kontekstą ir nustatytas problemas, bendrieji tikslai suskaidyti į konkrečius.

Išnagrinėta daug įvairių su kiekviena problemų grupe susijusių alternatyvų; jos įvertintos pagal veiksmingumo, produktyvumo, nuoseklumo ir poveikio suinteresuotosioms šalims (judžių specialistų, valstybių narių, vartotojų ir pacientų gaunama nauda ir patiriamos sąnaudos) kriterijus.

Dėl prieigos prie informacijos – atliekant poveikio vertinimą buvo nagrinėjamos skirtingos alternatyvos, ką daryti, kad būtų aiškiau, į kurias kompetentingas institucijas kreiptis ir kokius dokumentus pateikti, ir kaip paskatinti naudojimąsi elektroninėmis procedūromis. Nuspręsta, kad geriausia alternatyva – plėtoti vieno langelio principu veikiančius kontaktinius centrus (numatytus Paslaugų direktyvoje). Toliau tobulinant esamas struktūras pagal šią alternatyvą, sąnaudų neturėtų labai padaugėti.

Dėl pripažinimo procedūrų veiksmingumo – buvo nagrinėjamos skirtingos alternatyvos, kaip sutrumpinti procedūras ir užtikrinti geresnę kompensacinių priemonių panaudojimą. Nuspręsta, kad geriausia alternatyva – sukurti Europos profesinį pažymėjimą, didesnę atsakomybę suteikiant kilmės valstybei narei, nes taip būtų sukuriama palankios sąlygos pripažinimo procedūrai paspartinti. Pasirinkus šią alternatyvą kai kurios valstybės narės galbūt patirtų tam tikrų administracinių sąnaudų, tačiau specialistams ši alternatyva būtų naudinga, nes pripažinimo procedūros paspartėtų. Taip pat buvo nustatytas priemonių, padėsiančių gerinti kompensacinių priemonių panaudojimą ir organizavimą, rinkinys. Pagaliau, atlikus analizę paaiškėjo, kad, siekiant labiau supaprastinti tam tikrų profesijų pripažinimo procedūrą, reikia nuodugniai peržiūrėti bendrųjų platformų sąvoką.

Dėl automatinio pripažinimo sistemos – buvo nagrinėjamos skirtingos alternatyvos, kaip racionalizuoti pranešimo apie naujai išduotus diplomus tvarką ir šių diplomų patikrinimo procedūrą. Nuspręsta, kad veiksmingiausia ir produktyviausia alternatyva – nustatyti nacionalinės atitikties funkciją. Buvo nagrinėjamos įvairios alternatyvos, kaip sureguliuoti sektorių profesijoms – visų pirma gydytojams, slaugytojams, vaistininkams ir architektams – taikytinus būtiniausius rengimo reikalavimus ir atnaujinti ekonominės veiklos rūšių klasifikaciją direktyvos IV priede. Šios alternatyvos išdėstytos poveikio vertinimo santraukoje.

Buvo nagrinėjamos skirtingos alternatyvos, kaip supaprastinti sąlygas, taikytinas norintiems steigti nuolatinę buveinę. Visų pirma, poveikio vertinime padaryta išvada, kad 11 straipsnyje apibrėžti kvalifikacijos lygiai turėtų ir toliau būti atskaitos taškas kvalifikacijoms palyginti, tačiau jie neturėtų būti naudojami siekiant nustatyti, ar prašymas atitinka reikalavimus. Direktyvoje nustatyta galimybė iš dalies užsiimti profesine veikla pripažinta kaip dar vienas sprendimas, kuris galėtų sumažinti judumą trikdančių kliūčių. Nuspręsta, kad specifiniai reikalavimai, taikomi specialistams iš valstybių narių, kuriose atitinkama profesija nėra reglamentuojama, yra nereikalingi pagal įsisteigimo režimą.

Dėl laikino judumo – atliekant poveikio vertinimą buvo nagrinėjamos skirtingos alternatyvos, kaip supaprastinti šios rūšies judumo sąlygas ir specialistams užtikrinti daugiau teisinio tikrumo. Viena iš pasirinktų alternatyvų – paprastinti reikalavimus, taikomus vartotojus lydintiems specialistams iš valstybių narių, kuriose atitinkama profesija nereglamentuojama. Be to, poveikio vertinime padaryta išvada, kad kiekviena valstybė narė turėtų parengti

profesijų, kurios turi poveikio sveikatai ir saugai (ir kurioms būtinas išankstinis kvalifikacijų patikrinimas), sąrašą.

Atliekant poveikio vertinimą buvo analizuojamos įvairios politikos galimybės, kaip aiškiai suformuluoti ir naujomis specialistų kategorijomis papildyti direktyvos taikymo sritį. Poveikio vertinime padaryta išvada, kad į direktyvos taikymo sritį, pritaikius specialias sąlygas, reikia įtraukti nepakankamai kvalifikuotus specialistus ir notarus. Dėl trečiųjų valstybių kvalifikacijų nuspręsta išlaikyti *status quo*. Tačiau, kiek to reikalaujama pagal tarptautinius susitarimus dėl laisvųjų profesijų, valstybėse narėse ir trečiųjų valstybių piliečiams turėtų būtų taikomos tokios pačios sąlygos, kokios Sąjungos piliečiams taikomos pagal direktyvą.

Dėl pacientų apsaugos – buvo nagrinėjamos skirtingos alternatyvos, kaip suteikti daugiau garantijų, susijusių su specialistų statusu ir kalbos įgūdžiais. Šioje srityje nuspręsta įdiegti įspėjimo mechanizmą ir kartu didinti su tęstiniu kvalifikacijos kėlimu susijusį skaidrumą tarp valstybių narių; be to, nutarta aiškiai suformuluoti kalbos įgūdžių kontrolės taisykles.

Buvo nagrinėjamos skirtingos alternatyvos, kaip padidinti reglamentuojamų profesijų skaidrumą ir pagrįstumą. Atliekant poveikio vertinimą nuspręsta, kad geriausia alternatyva – atlikti nacionalinių teisės aktų, kuriais reglamentuojama galimybė užsiimti tam tikra profesine veikla, abipusį vertinimą.

Apsvarstyta, kaip susieti pasirinktas alternatyvas, kad būtų galima užtikrinti visos iniciatyvos nuoseklumą.

Poveikio vertinimo projektą atidžiai išnagrinėjo Poveikio vertinimo valdyba (PVV) – jos rekomendacijos dėl patobulinimo įtrauktos į galutinę ataskaitą. PVV nuomonė, galutinis poveikio vertinimas ir jo santrauka skelbiami kartu su šiuo pasiūlymu.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

3.1. Teisinis pagrindas

Šis pasiūlymas grindžiamas SESV 46 straipsniu, 53 straipsnio 1 dalimi, 62 straipsniu ir 114 straipsniu.

3.2. Subsidiarumo ir proporcingumo principai

Subsidiarumo principas taikomas tik tuomet, jeigu pasiūlymas nepriklauso išimtinai ES kompetencijai.

Valstybių narių pastangomis direktyvos tikslo pasiekti iki galo nepavyko, todėl taikomi reikalavimai ir procedūros neišvengiamai įvairuos, ir dėl to reguliavimas taps sudėtingesnis, o specialistų judumui kils nepageidaujamų kliūčių. Be to, dabartinio teisinio režimo pakeitimai reiškia, kad neišvengiamai reiks koreguoti ir esamą direktyvą, o tai galima padaryti tik Sąjungos teisės lygiu. Todėl subsidiarumo principą pasiūlymas atitinka.

Pagal proporcingumo principą reikalaujama, kad visi intervenciniai veiksmai būtų kryptingi ir kad jais nebūtų siekiama daugiau nei būtina tikslams įgyvendinti. Siūlomi tik tokie pakeitimai, kurių reikia siekiant užtikrinti geresnę profesinėms kvalifikacijoms taikomų taisyklių veikimą, todėl šį principą jie atitinka.

3.3. Pasirinkta priemonė

Pasiūlymas grindžiamas Sutarties 46 straipsniu, 53 straipsnio 1 dalimi, 62 straipsniu ir 114 straipsniu, kuriuose numatyta abipusį kvalifikacijų pripažinimą nustatyti priimant direktyvą. Be to, direktyva yra tinkamiausia siekiant šio tikslo todėl, kad ji suteikia galimybę valstybėms narėms nustatytas taisykles įgyvendinti lanksčiai, atsižvelgiant į konkrečios šalies administracinius ir teisinius ypatumus. Tačiau, kadangi valstybės narės turi pakeisti nemažai nacionalinių teisės aktų, svarbu, kad kartu su pranešimu apie taikomas direktyvos perkėlimo priemones jos pateiktų vieną arba daugiau dokumentų, kuriuose būtų paaiškintas ryšys tarp direktyvos nuostatų ir atitinkamų nacionalinių dokumentų, kuriais perkeliama direktyva, dalių.

3.4. Europos ekonominė erdvė

Siūlomas aktas susijęs su Europos ekonominei erdvei svarbiu klausimu, todėl turėtų būti taikomas Europos ekonominėje erdvėje.

4. IŠSAMUS PASIŪLYMO PAAIŠKINIMAS

Siūlomi Direktyvos 2005/36/EB pakeitimai išdėstyti pagal 1.2 skyriuje išvardytus tikslus.

4.1. Europos profesinis pažymėjimas ir Vidaus rinkos informacinė sistema

4.1.1. Europos profesinis pažymėjimas

Europos profesinis pažymėjimas bus alternatyvi priemonė, kuri galės būti pritaikyta toms profesijoms, kurios atitiks šiuos kriterijus: principu „iš apačios į viršų“ pagrįstas profesijos atstovų reiškiamas pageidavimas, didelis judumo mastas ir glaudesnis kompetentingų institucijų bendradarbiavimas per VRI sistemą. Įdiegus Europos profesinį pažymėjimą bus suteiktas postūmis ir tiems specialistams, kuriuos labiausiai domina laikinas judumas. Apskritai Europos profesinio pažymėjimo įdiegimas priklausys nuo to, ar profesijų atstovai jo norės. Tačiau turėti tokį pažymėjimą tikriausiai bus taip patogu, kad jį norės turėti vis įvairesnių profesijų atstovai.

Europos profesinio pažymėjimo paskirtis – palengvinti ir paspartinti pripažinimo procedūrą ir kartu padaryti ją skaidresnę. Todėl pažymėjimą išduodančiai kilmės valstybei narei teks daugiau atsakomybės – tam tikros sąnaudų ir administracinė našta pereis iš priimančiosios valstybės narės kilmės valstybei narei. Tačiau naudojantis VRI sistema tokių sąnaudų turėtų sumažėti, o vykdyti naująją procedūrą galės esamos kompetentingos institucijos, kurios jau ir dabar dažnai dalyvauja rengiant konkrečių šalių specialistų pripažinimo bylas.

Kadangi Europos profesinis pažymėjimas išduodamas konkrečios profesijos atstovui pateikus prašymą, kilmės valstybė narė vertins specialisto bylos išsamumą ir, jei bus pateiktas steigimosi prašymas, išduos Europos profesinį pažymėjimą. Kilmės valstybės narės vaidmuo dar svarbesnis laikino judumo atveju, nes profesinį pažymėjimą ji ir išduos, ir tvirtins. Naudojimasis vidaus rinkos informacine sistema taps privalomas, nes per šią sistemą bus vykdomos Europos profesinio pažymėjimo administravimo funkcijos. Kilmės valstybės narės įsitraukimas ir naudojimasis VRI sistema padės sumažinti sąnaudų ir laiko, reikalingų pripažinimo prašymui apdoroti. Taip bus sudarytos sąlygos sutrumpinti Europos profesiniu pažymėjimu pagrįstos paraiškos apdorojimo laiką, palyginti su dabartine procedūra, kuri ir toliau bus taikoma specialistams, pasirinkusiems nesinaudoti Europos profesiniu pažymėjimu.

4.1.2. Direktyvoje nustatytas reikalavimas naudotis VRI sistema

Nuo tada, kai siekiant pritaikyti visus pripažinimo mechanizmus pagal direktyvą buvo nuosekliai įdiegti VRI sistemos plėtiniai, daug kompetentingų institucijų reguliariai naudojami VRI sistema ir pasiekia gerų rezultatų. Tačiau sistemos potencialas neišnaudojamas, jei kompetentinga institucija nėra registruota arba atsisako apdoroti informacijos prašymus dėl to, kad taikyti VRI sistemą nėra privaloma. Be to, Europos profesinis pažymėjimas funkcionuos tik tada, kai VRI sistema bus naudojama nuolat. Todėl siūloma nustatyti, kad valstybėms narėms keistis su profesinių kvalifikacijų pripažinimu susijusia informacija per VRI sistemą būtų privaloma.

4.2. Laisvas paslaugų teikimas

Specialus laisvo laikino paslaugų teikimo režimas nustatytas Direktyva 2005/36/EB. Joje laikinų paslaugų teikėjams numatytos paprastesnės taisyklės: jie gali teikti paslaugas be išankstinio profesinių kvalifikacijų patikrinimo (išskyrus profesijas, kurios turi poveikio sveikatai ir saugai), nors tai privaloma pagal pripažinimo mechanizmus.

Siekiant aiškiai suformuluoti laisvo paslaugų teikimo taisykles, siūlomi keli pakeitimai.

Kad į užsienį vykstančių vartotojų poreikiai būtų tenkinami geriau, kai paslaugų teikėjas lydi paslaugų gavėją, siūloma panaikinti profesinės patirties reikalavimą, taikomą paslaugų teikėjams iš valstybių narių, kuriose atitinkama profesija nėra reglamentuojama. Tais atvejais, kai profesinės patirties reikalavimas tebetaikomas, siūloma, kad ta patirtis galėtų būti įgyta vienoje arba keliose valstybėse narėse. Taip paslaugų teikėjams būtų sudaryta daugiau galimybių negu yra dabar.

Reikalavimą atlikti išankstinį kvalifikacijų patikrinimą valstybės narės vykdė skirtingai, todėl tų profesijų, kurios turi poveikio sveikatai ir saugai, paslaugų teikėjams nepavyko užtikrinti teisinio tikrumo. Šiuo klausimu pasiūlyme numatyta reikalauti valstybių narių ne tik pateikti visų profesijų, kurias jos laiko priskirtinomis šiai kategorijai, sąrašą, bet ir nurodyti priežastis, kodėl kiekviena iš tų profesijų į tą sąrašą įtraukta. Taip paslaugų teikėjams bus sudarytos sąlygos iš anksto žinoti konkrečius reikalavimus, kuriuos jiems būtina įvykdyti norint laisvai teikti paslaugas; be to, padidinus skaidrumą sumažės neproporcingų ir nebūtinų įpareigojimų rizika.

Pagaliau, pasiūlyme aiškiai nurodytas sąrašas dokumentų, kurių valstybė narė gali pareikalauti prieš tai, kai paslauga bus suteikta pirmą kartą. Taip pat pasiūlyme aiškiai nurodyta, kad deklaracija, kurią iš paslaugų teikėjų gali būti pareikalauta pateikti prieš suteikiant paslaugą, turi galioti visoje valstybės narės teritorijoje.

4.3. Bendroji sistema

Pirmasis pasiūlymo elementas skirtas esamai galimybei tam tikroms kvalifikacijoms pagal 11 straipsnį netaikyti direktyvos, jei specialistų rengimo ir reikalavimų priimančiojoje valstybėje narėje skirtumas prilygsta dviem arba daugiau lygių. Iš principo kvalifikacijos lygiai turėtų būti naudojami tik kaip atskaitos taškas, o ne kaip pagrindas specialistams netaikyti direktyvos. Vienintelė išimtis susijusi su asmenimis, kurių kvalifikacijos pagrįstos profesine patirtimi, tačiau jie nori užsiimti profesija, kuriai būtinas universitetinis išsilavinimas. Dar siūloma sugriežtinti įpareigojimą valstybėms narėms geriau pagrįsti kompensacines

priemonės. Be to, pasiūlyme numatytas įpareigojimas valstybėms narėms tinkamumo testus rengti reguliariai.

4.4. Teisė iš dalies užsiimti profesine veikla

Remiantis Teisingumo Teismo praktika¹⁵, siūloma į direktyvą įtraukti teisės iš dalies užsiimti profesine veikla sąvoką. Tai specialistams suteiks daugiau teisinio tikrumo, o teisės iš dalies užsiimti profesine veikla sąlygas įvykdžiusiems specialistams leis įsisteigti arba teikti paslaugas tokiomis aplinkybėmis, kuriomis anksčiau jiems nebuvo galimybės pasinaudoti direktyva. Tačiau valstybės narės galės netaikyti šio principo, jei tam bus svarių priežasčių, pavyzdžiui, sveikatos priežiūros profesijų atveju.

4.5. Profesine patirtimi grindžiamas automatinis pripažinimas

Siūlomu šios srities pakeitimu siekiama suteikti Komisijai daugiau lankstumo tvirtinant IV priede nurodytų veiklos rūšių sąrašą. Šis sąrašas nebeatitinka esamos ekonominės veiklos rūšių struktūros. Tai gali sukelti sunkumų nustatant profesijas, priklausančias aptariamajai automatinio pripažinimo sistemai, o specialistams dėl to gali kilti neaiškumų.

Todėl klasifikaciją reikėtų atnaujinti. Vis tik bet kokį esamos klasifikacijos pakeitimą reikėtų atidžiai įvertinti, nes jis gali turėti įtakos tvarkos taikymo sričiai. Todėl siūlomu pakeitimu Komisijai suteikiama peržiūros galimybė, tačiau be teisės mažinti veiklos rūšių, kurioms taikomas automatinis pripažinimas, aprėptį. Komisija taip pat ketina 2012 m. pradėti tyrimą, į kurį bus įtrauktos suinteresuotosios šalys.

4.6. Būtiniausiais rengimo reikalavimais grindžiamas automatinis pripažinimas

Suinteresuotosios šalys nurodė, kad valstybėse narėse rengimo reikalavimai, kuriais grindžiama sektorių profesijų automatinio pripažinimo sistema, nėra pakankamai skaidrūs. Siekiant ES lygmeniu padidinti skaidrumą, siūloma reikalauti valstybių narių pranešti apie įstatymų galią turinčias, reguliavimo ir administracines nuostatas dėl naujų kvalifikacijų nustatymo ar esamų keitimo. Be to, valstybės narės turės pasirūpinti, kad kvalifikacijos atitikties direktyvos būtiniausiems rengimo reikalavimams ataskaitą pateiktų tinkama esama institucija arba įstaiga, pavyzdžiui, akreditavimo valdyba arba ministerija.

Atliekant direktyvos vertinimą paaiškėjo, kad mažiausia gydytojų, bendrosios praktikos slaugytojų ir akušerių rengimo trukmė turėtų būti apibrėžta aiškiau. Be to, atsižvelgiant į pažangą, padarytą įgyvendinant Europos kreditų perkėlimo sistemą (ECTS), pasiūlyme numatyti konkretūs ECTS kreditų skaičiai, kurie galėtų būti trukmės kriterijai toms profesijoms, kurioms taikomas universitetinio išsilavinimo reikalavimas.

Siekiant paskatinti judumą gydytojų, jau įgijusių medicinos specialisto kvalifikaciją, tačiau norinčių išklaudyti dar vieną specialistų rengimo programą, pasiūlyme numatyta leisti valstybėms narėms taikyti dalines išimtis kai kurioms rengimo programos dalims, jei gydytojas tas rengimo programos dalis yra išklauses pagal ankstesnę medicinos specialistų rengimo programą toje valstybėje narėje.

Pasiūlyme apsvarstyti nauji profesiniai reikalavimai, susiję su bendrosios praktikos slaugytojų ir akušerių profesijomis: reikalaujama, kad valstybės narės atnaujintų priėmimo į šių profesijų

¹⁵ Pavyzdžiui, žr. bylą C-330/03, *Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos*.

rengimo programas reikalavimą ir į jas priimtų įgijusius ne 10, o 12 metų bendrąjį išsilavinimą. 24 valstybėse narėse šis reikalavimas jau taikomas.

2004 ir 2007 m. į ES įstojus naujoms valstybėms, organizuoti automatinį slaugytojų pripažinimą buvo sudėtinga. Kad išsiaiškintų, ar pagal 33 straipsnio 2 dalį Lenkijos ir Rumunijos slaugytojams taikomi papildomi reikalavimai vis dar pagrįsti, 2012 m. Komisijos tarnybos atliks Lenkijos ir Rumunijos slaugytojų, kurie formalią kvalifikaciją įgijo arba kurių rengimas prasidėjo anksčiau negu 2004 m. gegužės 1 d., kvalifikacijos techninį vertinimą.

Mažiausia architektų rengimo trukmė turėtų būti pakoreguota taip, kad atitiktų plačiai priimtus architektų išsilavinimo standartus, ypač būtinybę akademinį išsilavinimą papildyti profesine patirtimi, įgyta vadovaujant kvalifikuotiems specialistams. Atitinkamai pasiūlyme numatyta, kad mažiausia architektų rengimo trukmė turėtų būti bent šešeri metai: bent ketverių metų trukmės dieninės studijos universiteto lygio įstaigoje ir bent dvejų metų apmokama stažuotė arba bent penkerių metų trukmės dieninės studijos universiteto lygio įstaigoje ir bent vienu metų apmokama stažuotė.

Pasiūlyme numatyta išplėsti vaistininkų veiklos rūšių sąrašą, bet kartu panaikinti 21 straipsnio 4 dalyje numatytą leidžiančią nukrypti nuostatą, pagal kurią valstybės narės gali neleisti užsienyje kvalifikaciją įgijusiems vaistininkams steigti naujų vaistinių. Šios leidžiančios nukrypti nuostatos nebetaiko vis daugiau valstybių narių (pavyzdžiui, Nyderlandai, Airija ir Jungtinė Karalystė). Be to, Teisingumo Teismas leidžia tik tokius teritorinius apribojimus, kurie nelemia diskriminacijos.

4.7. Bendrieji rengimo principai. Naujas automatinio pripažinimo režimas

2005 m. direktyvoje vartojama bendrųjų platformų sąvoka pakeičiama bendraisiais rengimo principais: bendrąja rengimo sistema arba bendraisiais rengimo testais. Jais siekiama, kad kvalifikacijų, kurioms šiuo metu taikoma bendroji sistema, pripažinimas taptų kuo labiau automatizuotas; tikimasi, kad profesijų atstovų poreikiai bus tenkinami geriau. Bendrosios platformos suteikė galimybę tik suderinti kompensacines priemones, o bendrieji rengimo principai sudarys sąlygas specialistams kompensacinių priemonių išvengti apskritai. Pagal šį režimą įgytos kvalifikacijos turėtų būti automatiškai pripažįstamos valstybėse narėse, tačiau prireikus joms turėtų būti leidžiama pasinaudoti išimtimis. Be to, bendrųjų rengimo principų sudarymo sąlygas įvykdyti paprasčiau negu bendrųjų platformų sudarymo sąlygas.

Bendraisiais rengimo principais nebūtų pakeistos nacionalinės mokymo programos, tačiau specialistai, turintys kvalifikaciją pagal šį režimą, naudotųsi tomis pačiomis galimybėmis kaip ir profesijų, kurioms taikytini būtiniausi rengimo reikalavimai išdėstyti direktyvoje, specialistai.

4.8. Direktyvos taikymo srities išplėtimas, kur reikia

4.8.1 Nepakankamai kvalifikuoti specialistai

Šiuo pasiūlymu į direktyvos taikymo sritį įtraukiami specialistai, turintys diplomą, bet dar neįgiję pakankamos patirties apmokamoje stažuotėje, kurios gali būti reikalaujama pagal valstybės narės, kurioje jie baigė mokslus, teisę (šis reikalavimas gali būti taikomas, pavyzdžiui, teisininkams, architektams ir mokytojams). Šiuo pakeitimu būtų užtikrinta daugiau teisinio tikrumo minėtos kategorijos specialistams, kurie šiuo metu gali naudotis

Sutarties taisyklėmis dėl laisvo judėjimo, bet negali naudotis direktyvoje numatytais procedūrinėmis garantijomis. Šis pakeitimas grindžiamas Teisingumo Teismo praktika¹⁶.

4.8.2. Notarai

2011 m. gegužės mėn. Teisingumo Teismas nusprendė¹⁷, kad pilietybės reikalavimai negali būti taikomi notarams. Direktyvos taikymo klausimu Teismas mano, kad nėra pagrindo tikėtis, jog baigiantis pagrįstoje nuomonėje nurodytam laikotarpiui susijusios valstybės narės nutars, kad direktyva turėtų būti perkelta ir notarų atžvilgiu. Teismas nepaneigė, kad direktyvą įgyvendinti yra privaloma, tačiau nusprendė, kad pažeidimų tyrimo procedūrų metu ši prievolė buvo nepakankamai aiški. Todėl direktyvos taikymo sritį reikia suformuluoti aiškiau. Atsižvelgiant į šios profesijos ypatumus, steigimosi ir laisvo paslaugų teikimo taisyklės būtina gerai apgalvoti: visų pirma, kad nacionalinės atrankos ir skyrimo procedūrų metu būtų išvengta bet kokios diskriminacijos, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė reikalauti atlikti reikiamus tinkamumo testus. Laisvo paslaugų teikimo atveju notarams neturėtų būti leidžiama sudaryti autentiškų dokumentų ir užsiimti kitokia autentiškumo patvirtinimo veikla, jei tam turi būti naudojamas priimančiosios valstybės narės antspaudas.

4.9. Su laisvosiomis profesijomis susijusių garantijų pacientams ir vartotojams paaiškinimas

4.9.1. Kalbos reikalavimai

Pasiūlyme aiškiai suformuluota, kad kalbos žinios turi būti tikrinamos tik po to, kai priimančioji valstybė narė pripažįsta kvalifikaciją. Dėl sveikatos priežiūros specialistų pasiūlyme taip pat nurodoma, kad dėl to, ar kompetentingos institucijos turėtų atlikti kalbos įgūdžių tikrinimą, kai griežtai būtina, turėtų spręsti pačios nacionalinės sveikatos priežiūros sistemos ir pacientų organizacijos.

4.9.2. Įspėjimo mechanizmas

Remiantis per viešas konsultacijas gautais atsakymais, siūloma įpareigoti nacionalines kompetentingas institucijas įspėti vienas kitas tuo atveju, jei sveikatos priežiūros specialistui, kuriam pritaikytas automatinis pripažinimas pagal direktyvą, uždraudžiama, net ir laikinai, dirbti pagal profesiją. Kitų specialistų, tų, kuriems netaikoma Paslaugų direktyva, atveju valstybės narės taip pat turi įspėti vienas kitas, kai reikia.

4.10. E. valdysena. Prieiga prie informacijos ir elektroninių procedūrų

Kad būtų aišku, į kurią kompetentingą instituciją kreiptis ir kokius dokumentus pateikti kartu su pripažinimo prašymu, pasiūlyme numatyta, kad pagal Paslaugų direktyvą įsteigti vieno langelio principu veikiančios kontaktiniai centrai taptų pagrindiniai internetinės prieigos taškai visoms profesijoms, kurioms taikoma Profesinių kvalifikacijų direktyva. Taigi vieno langelio principu veikiančios kontaktiniai centrai būtų skirti ir toms specialistų kategorijoms, kurioms netaikoma Paslaugų direktyva (sveikatos priežiūros specialistams ir ieškantiems darbo). Remdamiesi šia nauja nuostata, dėl visų su įsisteigimu ar paslaugų teikimu valstybėje narėje susijusių administracinių procedūrų specialistai galėtų visada kreiptis į tą pačią struktūrą.

¹⁶ Žr. bylas C-313/01, *Morgenbesser* ir C-345/08, *Pesla*.

¹⁷ Bylos C-47/08, C-50/08, C-51/08, C-52/08, C-53/08, C-54/08 ir C-61/08.

Siūloma, kad pagal dabartinę Paslaugų direktyvą veikiančios nacionaliniai kontaktiniai centrai taptų pagalbos centrais – taip būtų išvengta informacijos teikimo struktūrų dubliavimosi. Šių pagalbos centrų objektas būtų individualūs atvejai, kai, pavyzdžiui, telefonu ar net asmeninėse konsultacijose patarimų ir pagalbos prašytų piliečiai. Prireikus šie pagalbos centrai užmegztų ryšį su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir pagalbos centrais.

4.11. Skaidrumas ir abipusis vertinimas

27 valstybėse narėse Profesinių kvalifikacijų direktyva taikoma apytikriai 800 reglamentuojamų profesijų kategorijų. Reguliavimo sritis ir jo pagrindimas nėra pakankamai skaidrūs, o tai gali trikdyti judumą.

Todėl pasiūlyme numatyta nustatyti valstybėms narėms reikalavimą pateikti jose reglamentuojamų profesijų sąrašą ir pagal reikalingumo (visuomenės interesus), proporcingumo ir nediskriminavimo principus įvertinti su galimybe verstis reglamentuojamomis profesijomis susijusius teisės aktus. Kiekviena valstybė narė turėtų pranešti Komisijai tokio vertinimo rezultatus. Ši abipusio vertinimo priemonė suteiktų valstybėms narėms galimybę tarpusavyje palyginti reglamentavimo sistemas ir prireikus supaprastinti reglamentuojamoms profesijoms taikomas nacionalinės teisės nuostatas.

5. POVEIKIS BIUDŽETUI

Tikimasi, kad poveikio ES biudžetui pasiūlymas turės tiek, kiek reikės užtikrinti, kad būsiamasis Europos profesinis pažymėjimas veiktų per Vidaus rinkos informacinę (VRI) sistemą kaip pagrindinį tinklą. VRI sistema turės būti suderinta su Europos profesinio pažymėjimo procesais bei atminties įtaisų reikalavimais ir papildyta tam tikromis papildomomis funkcijomis, t. y. specialia sąsaja, įspėjimo mechanizmu ir aprašo mechanizmu. Reikiamos ES biudžeto išlaidos jau dengiamos suplanuotais asignavimais, tačiau poveikis biudžetui nebus didelis palyginti su tuo, kiek VRI sistema kaip Europos profesinio pažymėjimo palaikymo priemonė padės siekti masto ir įvairovės ekonomikos pažangos. Be to, pagrindinis esamas VRI sistemos pajėgumas ir tas, kuris šiuo metu kuriamas, didžia dalimi atitinka Europos profesinio pažymėjimo reikalavimus. Taigi adaptavimo ir plėtros sąnaudos bus gerokai mažesnės.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiama Direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo ir Reglamentas [...] dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacijos sistemą

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 46 straipsnį, 53 straipsnio 1 dalį, 62 straipsnį ir 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavę įstatymo galią turinčio teisės akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹⁸,

atsižvelgdami į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonę¹⁹,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo²⁰ konsoliduota abipusio pripažinimo sistema, kuri anksčiau buvo pagrįsta 15 direktyvų. Joje numatytas automatinis tam tikrų profesijų pripažinimas remiantis suderintais būtiniaisiais rengimo reikalavimais (taikoma sektorių profesijoms), rengimo įrodymo pripažinimo bendroji sistema ir automatinis profesinės patirties pripažinimas. Direktyva 2005/36/EB nustatyta ir nauja laisvo paslaugų teikimo sistema. Reikėtų nepamiršti, kad pagal Direktyvos 2004/38/EB 24 straipsnį užtikrinamas vienodas požiūris į Sąjungos piliečių trečiųjų valstybių šeimų narius. Sprendžiant, ar pripažinti trečiųjų valstybių piliečių diplomus, sertifikatus ir kitus profesinės kvalifikacijos patvirtinimo dokumentus, taip pat taikytinas vienodo požiūrio principas, atsižvelgiant į atitinkamas nacionalines procedūras, kaip nustatyta konkrečiais Sąjungos teisės aktais, taikomais ilgalaikių leidimų gyventi prašytojams, pabėgėliams, mėlynųjų kortelių turėtojams ir mokslininkams;

¹⁸ OL C [...], [...], p. [...].

¹⁹

²⁰ OL L 255, 2005 9 30, p. 22.

- (2) komunikate „Bendrosios rinkos aktas. Dvylika svertų augimui skatinti ir pasitikėjimui stiprinti „Bendros pastangos skatinti naująjį augimą“²¹ Komisija nurodė, kad reikia atnaujinti šios srities Sąjungos teisės aktus. 2011 m. spalio 23 d. Europos Taryba savo išvadose parėmė tokio atnaujinimo mintį ir paragino iki 2012 m. pabaigos pasiekti susitarimą. 2011 m. lapkričio 15 d. rezoliucijoje Europos Parlamentas taip pat paragino Komisiją pateikti pasiūlymą. 2010 m. ES pilietybės ataskaitoje „Kliūčių ES piliečių teisėms šalinimas“²² pabrėžiama, kad reikia mažinti su profesinių kvalifikacijų pripažinimu susijusią biurokratinę naštą;
- (3) siekiant paspartinti laisvą specialistų judėjimą ir kartu užtikrinti veiksmingesnį ir skaidresnį kvalifikacijų pripažinimo procesą, reikia sukurti Europos profesinį pažymėjimą. Šis pažymėjimas visų pirma reikalingas tam, kad būtų galima palengvinti laikino judumo ir pripažinimo per automatinio pripažinimo sistemą tvarką ir diegti supaprastintą pripažinimo procesą per bendrąją sistemą. Pažymėjimas turėtų būti išduodamas po to, kai specialistas pateikia prašymą ir reikiamus dokumentus, o kompetentingos institucijos baigia susijusias peržiūros ir patikrinimo procedūras. Pažymėjimas turėtų veikti Vidaus rinkos informacinės sistemos (VRI), kuri sukurta Reglamentu (ES) Nr. [...] dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacijos sistemą²³, pagrindu. Šis mechanizmas turėtų padėti didinti kompetingų institucijų sinergiją ir tarpusavio pasitikėjimą ir kartu padėti institucijoms išvengti administracinio darbo dubliavimosi, o specialistams – užtikrinti didesnę skaidrumą ir tikrumą. Prašymo gauti pažymėjimą teikimo ir pažymėjimo išdavimo tvarka turėtų būti aiškiai nustatyta, o prašytojui turėtų būti užtikrintos apsaugos priemonės ir suteikta teisė pateikti skundą. Išdavus pažymėjimą ir atliekant susijusius veiksmus VRI sistemoje turėtų būti užtikrinamas saugomų duomenų vientisumas, autentiškumas ir konfidencialumas, taip pat tai, kad tiek pažymėjime, tiek VRI sistemoje laikoma informacija negalėtų būti neteisėtai ir be leidimo prieinama;
- (4) Direktyva 2005/36/EB taikoma tik tiems specialistams, kurie nori užsiimti ta pačia profesine veikla kitoje valstybėje narėje. Yra atvejų, kai tam tikra veikla yra dalis profesinės veiklos, kuriai priimančiojoje valstybėje narėje priskiriama sritis yra platesnė. Jei veiklos sričių skirtumai yra tokie dideli, kad trūkumus panorusiam kompensuoti specialistui reikėtų išklaustyti praktiškai visą mokymo ir rengimo programą, priimančioji valstybė narė tokiomis ypatingomis aplinkybėmis turėtų suteikti galimybę profesine veikla užsiimti iš dalies, jei tik specialistas to prašytų. Tačiau, jei yra svarbesnių su bendru interesu susijusių priežasčių, pavyzdžiui, gydytojų ar kitų sveikatos priežiūros specialistų atveju, valstybė narė turėtų turėti galimybę atmesti prašymą iš dalies užsiimti profesine veikla;
- (5) siekiant apsaugoti priimančiosios valstybės narės vartotojus tuo atveju, kai profesija nėra reglamentuojama kilmės valstybėje narėje, laikinai ar vienkartinei teikti paslaugas valstybėse narėse turėtų būti leidžiama tik užtikrinus apsaugos priemones, t. y. įvykdžius reikalavimą turėti bent dvejų metų anksčiau įgytą profesinę patirtį. Tačiau šios apsaugos priemonės nereikalingos, jei vartotojai, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta yra specialisto įsisteigimo valstybėje narėje, jau yra pasirinkę tokį specialistą ir jei priimančiojoje valstybėje narėje poveikio trečiųjų asmenų sveikatai ir saugai nėra;

²¹ COM(2011) 206 galutinis, 2011 4 13.

²² COM(2010) 603 galutinis.

²³ OL L [...].

- (6) Direktyva 2005/36/EB valstybėms narėms suteikiama galimybė tikrinti paslaugų teikėjo profesines kvalifikacijas prieš tai, kai pirmą kartą bus suteikta paslauga, jei profesija yra reglamentuojama ir turi poveikio visuomenės sveikatai ir saugai. Tokia nuostata lėmė teisinio tikrumo stoką, ir spręsti, ar reikia atlikti tokį išankstinį patikrinimą, turėjo kompetentinga institucija. Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą, specialistai turėtų nuo pat pradžių žinoti, ar reikalingas išankstinis kvalifikacijų patikrinimas ir kada galima laukti sprendimo;
- (7) Direktyva 2005/36/EB turėtų būti taikoma ir notarams. Dėl pripažinimo siekiant įsisteigti prašymų – kad nacionalinės atrankos ir skyrimo procedūrų metu būtų išvengta bet kokios diskriminacijos, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė reikalauti atlikti reikiamus tinkamumo testus arba taikyti adaptacijos laikotarpį. Laisvai paslaugas teikiantiems notarams neturėtų būti leidžiama sudaryti autentiškų dokumentų ir užsiimti kitokia autentiškumo patvirtinimo veikla, jei tam turi būti naudojamas priimančiosios valstybės narės antspaudas;
- (8) siekiant taikyti pripažinimo bendrojoje sistemoje mechanizmą, būtina į skirtingus lygmenis suskirstyti įvairias nacionalines švietimo ir mokymo sistemas. Šie lygmenys, sukurti tik tam, kad veiktų bendroji sistema, neturėtų turėti įtakos nei nacionalinėms švietimo ir mokymo struktūroms, nei valstybių narių kompetencijai šioje srityje, įskaitant nacionalinę Europos kvalifikacijų sandaros įgyvendinimo politiką. Tai gali būti ne tik priemonė skatinti skaidrumą ir kvalifikacijų palyginamumą, bet ir naudingas papildomas informacijos šaltinis kompetentingoms institucijoms, sprendžiančioms kitose valstybėse narėse įgytų kvalifikacijų pripažinimo klausimą. Bendrosios sistemos įgyvendinimo tikslu nustatyti lygmenys iš principo neturėtų būti toliau naudojami kaip kriterijus, kuriuo remiantis Sąjungos piliečiams Direktyva 2005/36/EB gali būti netaikoma, jei tai nedera su mokymosi visą gyvenimą principu;
- (9) specialistų iš valstybių narių, kuriose atitinkama profesija nėra reglamentuojama, pateikti pripažinimo prašymai turi būti traktuojami taip pat kaip specialistų iš valstybių narių, kuriose ta profesija yra reglamentuojama, pateikti prašymai. Jų kvalifikacijos turi būti lyginamos su kvalifikacijomis, kurių reikalaujama priimančiojoje valstybėje narėje, remiantis Direktyvoje 2005/36/EB nustatytais kvalifikacijų lygiais. Jei skirtumai būtų dideli, kompetentinga institucija turėtų turėti galimybę taikyti kompensacines priemones;
- (10) jeigu būtiniausi rengimo reikalavimai dėl galimybės užsiimti bendrosios sistemos reglamentuojama profesija nebūtų suderinti, priimančioji valstybė narė turėtų ir toliau turėti galimybę taikyti kompensacinę priemonę. Ši priemonė turėtų būti taikoma proporcingai, visų pirma atsižvelgiant į žinias, įgūdžius ir kompetencijas, prašytojo įgytas dirbant pagal profesiją arba mokantis pagal mokymosi visą gyvenimą principą. Sprendimas dėl kompensacinės priemonės taikymo turi būti išsamiai pagrįstas, kad prašytojas geriau suprastų savo padėtį ir galėtų kreiptis dėl teisinės peržiūros nacionaliniuose teismuose pagal Direktyvą 2005/36/EB;
- (11) atlikus Direktyvos 2005/36/EB peržiūrą paaiškėjo, kad reikia atnaujinti ir aiškiai išdėstyti, suteikiant daugiau lankstumo, IV priede pateiktus pramoninės, komercinės ir amatininkų veiklos sąrašus ir numatyti, kad šioms veiklos rūšims ir toliau būtų taikoma profesine patirtimi grindžiamo automatinio pripažinimo sistema. Dabartinis IV priedas paremtas 1958 m. Tarptautiniu standartiniu gamybiniu visų ekonominės veiklos rūšių klasifikatoriumi (angl. ISIC) ir nebeatitinka šiuolaikinės ekonominės

veiklos rūšių struktūros. Nuo 1958 m. ISIC buvo keliskart peržiūrėtas. Todėl, kad automatinio pripažinimo sistema ir toliau veiktų sklandžiai, Komisija turėtų turėti galimybę pakoreguoti IV priedą;

- (12) kad suderintais būtiniaisiais rengimo reikalavimais pagrįsta automatinio pripažinimo sistema veiktų, valstybės narės turi laiku pranešti apie naujus arba pakeistus formalių kvalifikacijų įrodymus, o Komisija turi juos laiku paskelbti. Kitaip tokių kvalifikacijų turėtojai neturės garantijos, kad jiems gali būti taikomas automatinis pripažinimas. Siekiant didinti skaidrumą ir supaprastinti naujai praneštų kvalifikacijų nagrinėjimo tvarką, valstybės narės turėtų paskirti atitinkamą įstaigą, pavyzdžiui, akreditavimo valdybą arba ministeriją, kuri nagrinėtų kiekvieną pranešimą ir Komisijai pateiktų atitikties Direktyvai 2005/36/EB ataskaitą;
- (13) Europos kreditų perkėlimo sistemos (ECTS) kreditai jau naudojami daugumoje Sąjungos aukštojo mokslo įstaigų; šie kreditai vis dažniau naudojami ir rengiant kursus, kuriuos išklauius įgyjamos kvalifikacijos, reikalingos norint dirbti pagal reglamentuojamą profesiją. Todėl reikia numatyti galimybę išreikšti programos trukmę ir Europos kreditų perkėlimo sistemoje. Tai neturėtų turėti įtakos kitiems automatinio pripažinimo reikalavimams. Vienas ECTS kreditas atitinka 25–30 valandų trukmės mokymosi laiką, o vienus akademinis metus paprastai sudaro 60 kreditų;
- (14) siekiant paskatinti medicinos specialistų, kurie jau yra įgiję medicinos specialisto kvalifikaciją ir po to dalyvauja kitoje specialistų rengimo programoje, judumą, valstybėms narėms turėtų būti sudarytos sąlygos nereikalauti tam tikros rengimo programos dalies, jei specialistas tą rengimo programos dalį jau yra išklauięs pagal ankstesnę medicinos specialistų rengimo programą atitinkamoje valstybėje narėje, kurioje taikomas automatinio pripažinimo režimas;
- (15) slaugytojų ir akušerių profesijos per pastaruosius tris dešimtmečius gerokai pakito: dėl bendruomenės pagrindu organizuojamos sveikatos priežiūros, sudėtingesnių terapijos būdų ir nuolat besivystančių technologijų slaugytojams ir akušeriams tenka daugiau atsakomybės. Siekiant parengti slaugymo ir akušerijos studentus taip, kad jie patenkintų sudėtingus sveikatos priežiūros poreikius, prieš pradėdant juos rengti kaip specialistus, reikia suteikti jiems galimybę įgyti tvirtą bendrąjį išsilavinimą. Todėl toks rengimas turėtų būti prieinamas tik asmenims su aukštesniu, t. y. dvylikos metų, bendruoju išsilavinimu arba tiems, kurie sėkmingai išlaikė lygiavertį egzaminą;
- (16) siekiant supaprastinti automatinio medicinos ir odontologijos specialybių pripažinimo sistemą, šioms specialybėms, jei jų mokoma bent trečdalyje valstybių narių, Direktyva 2005/36/EB turėtų būti taikoma;
- (17) kad automatinio pripažinimo sistema veiktų, rengimo sąlygos, kuriomis įgyjamos specialistų kvalifikacijos, turi būti aiškios ir suprantamos. Todėl svarbu, kad būtiniausi architektų rengimo reikalavimai atitiktų architektų lavinimo pokyčius, visų pirma susijusius su pripažinta būtinybe akademinį išsilavinimą papildyti profesine patirtimi, įgyta vadovaujant kvalifikuotiems architektams. Būtiniausi rengimo reikalavimai kartu turėtų būti pakankamai lankstūs, kad nebūtų nepagrįstai ribojama valstybių narių teisė organizuoti savo švietimo sistemas;
- (18) Direktyva 2005/36/EB turėtų būti skatinamas kvalifikacijų pripažinimo automatizavimas tų profesijų, kurioms šiuo metu tai netaikoma, atžvilgiu. To siekti

reikėtų atsižvelgiant į valstybių narių kompetenciją spręsti dėl kvalifikacijų, kurios būtinos norint užsiimti profesine veikla jų teritorijoje, taip pat dėl jų švietimo ir profesinio rengimo sistemų turinio bei organizavimo. Profesinėms asociacijoms ir organizacijoms, įsitvirtinusioms tiek valstybių, tiek Sąjungos lygmeniu, turėtų būti suteikta galimybė siūlyti bendruosius rengimo principus. Norint įgyti profesinę kvalifikaciją, reikėtų atlikti bendrąjį testą, arba, kad būtų suteikta profesinė kvalifikacija, rengimo programos turėtų būti pagrįstos žinių, įgūdžių ir kompetencijų visuma. Pagal tokias bendrąsias rengimo sistemas įgytos kvalifikacijos valstybėse narėse turėtų būti pripažįstamos automatiškai;

- (19) Direktyvoje 2005/36/EB jau numatytas aiškus įpareigojimas specialistams turėti reikiamus kalbos įgūdžius. Peržiūrėjus šį įpareigojimą paaiškėjo, kad, visų pirma siekiant užtikrinti pacientų saugumą, reikia aiškiau apibrėžti kompetentingų institucijų ir darbuotojų vaidmenis. Tačiau kalbos įgūdžių kontrolė turėtų būti pagrįsta ir taikoma tik tada, kai kalbos įgūdžiai būtini dirbant konkrečią darbą; be to, ši kontrolė neturėtų būti pagrindas specialistų nepriimti į priimančiosios valstybės narės darbo rinką;
- (20) Direktyva 2005/36/EB turėtų būti taikoma absolventams, norintiems vykti į apmokamą stažuotę kitoje valstybėje narėje, kurioje tokia stažuotė yra galima, – tai paskatintų absolventų judumą. Be to, reikia numatyti, kad tokia jų stažuotė būtų pripažįstama kilmės valstybėje narėje;
- (21) Direktyvoje 2005/36/EB numatyta nacionalinių kontaktinių centrų sistema. Įsigaliojus 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje²⁴ ir įdiegus vieno langelio principu veikiančius kontaktinius centrus, kai kurios funkcijos gali dubliuotis. Siekiant užtikrinti, kad kasdienis vidaus rinkos taisyklių taikymas individualiais piliečių atvejais būtų kontroliuojamas nacionaliniu lygiu, Direktyva 2005/36/EB įsteigti nacionaliniai kontaktiniai centrai turėtų tapti pagalbos centrais, kurių pagrindinė paskirtis – konsultuoti piliečius, taip pat ir asmeninėse konsultacijose;
- (22) Direktyvoje jau numatyti išsamūs įpareigojimai valstybėms narėms dalytis informacija, tačiau šie įpareigojimai turėtų būti sugriežtinti. Valstybės narės turėtų ne tik reaguoti į prašymą suteikti informacijos, bet ir savo iniciatyva prisiimti kitas valstybes nares. Tokia įspėjimo sistema turėtų būti panaši į tą, kuri nustatyta Direktyvoje 2006/123/EB. Tačiau sveikatos priežiūros specialistų, kuriems pagal Direktyvą 2005/36/EB taikoma automatinio pripažinimo sistema, atžvilgiu turėtų būti sukurtas specialus įspėjimo mechanizmas. Tokia tvarka turėtų būti taikoma ir veterinarijos gydytojams, nebent valstybės narės jau naudoja Direktyvoje 2006/123/EB numatytą įspėjimo mechanizmą. Visos valstybės narės turėtų būti įspėtos, jei specialistas dėl drausminės bylos ar apkaltinamojo nuosprendžio neteko teisės vykdyti kitą valstybę narę. Šis įspėjimas turi būti aktyvinamas per VRI sistemą, nesvarbu, ar specialistas pasinaudojo kokiomis nors Direktyvoje 2005/36/EB numatytomis teisėmis ir ar jis pateikė prašymą dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo išduodant Europos profesinį pažymėjimą arba kitu toje direktyvoje numatytu būdu. Įspėjimo procedūra turėtų derėti su Sąjungos teisės aktais, kuriais reglamentuojama asmens duomenų apsauga ir kitos pagrindinės teisės;

²⁴ OL L 376, 2006 12 27, p. 36.

- (23) viena iš didžiausių kliūčių, su kuriomis susiduria besidomintis darbu kitoje valstybėje narėje asmuo, yra administracinių procedūrų, kurių reikia laikytis, sudėtingumas ir nepakankamas aiškumas. Direktyva 2006/123/EB valstybės narės įpareigotos per vieno langelio principu veikiančius kontaktinius centrus užtikrinti lengvą prieigą prie informacijos ir galimybės atlikti procedūras. Kvalifikacijų pripažinimo pagal Direktyvą 2005/36/EB siekiantys piliečiai jau gali naudotis vieno langelio principu veikiančiais kontaktiniais centrais, jei jiems taikoma Direktyva 2006/123/EB. Tačiau Direktyva 2006/123/EB netaikoma darbo ieškantiems asmenims ir sveikatos priežiūros specialistams, todėl jiems prieinama informacija yra nepakankama. Taigi tą informaciją reikia pateikti taip, kad būtų patogiu vartotojui, ir užtikrinti, kad tokia informacija būtų lengvai prieinama. Taip pat svarbu, kad valstybės narės ne tik imtųsi atsakomybės nacionaliniu lygmeniu, bet ir bendradarbiautų tiek tarpusavyje, tiek su Komisija, idant užtikrintų, kad visos Sąjungos specialistai, pasinaudodami vieno langelio principu veikiančiais kontaktiniais centrais, galėtų lengvai ir patogiai naudotis informacija ir atlikti procedūras. Nuorodos turėtų būti pateikiamos ir kitose svetainėse, pavyzdžiui, portale „Jūsų Europa“;
- (24) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį, kad ji galėtų papildyti ar iš dalies pakeisti tam tikras neesmines Direktyvos 2005/36/EB nuostatas, t. y. atnaujinti I priedą, nustatyti kriterijus, pagal kuriuos būtų apskaičiuojami su Europos profesiniu pažymėjimu susiję mokesčiai, nustatyti su Europos profesiniu pažymėjimu susijusios dokumentacijos detales, padaryti IV priede pateikiamo veiklos rūšių sąrašo pakeitimus, padaryti V priedo 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ir 5.7.1 punktų pakeitimus, aiškiai suformuluoti reikalavimus, taikytinus gydytojų, bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, akušerių, vaistininčių ir architektų žinioms ir įgūdžiams, suderinti minimalius medicinos specialistų ir odontologijos specialistų rengimo laikotarpius, į V priedo 5.1.3 punktą įtraukti naujų medicinos specialybių, padaryti V priedo 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 ir 5.6.1 punktuose pateikiamo sąrašo pakeitimus, į V priedo 5.3.3 punktą įtraukti naujų odontologijos specialybių, apibrėžti bendrųjų rengimo sistemų taikymo sąlygas ir apibrėžti bendrųjų rengimo testų taikymo sąlygas. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamuosius darbus Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Rengdama ir sudarydama deleguotuosius aktus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduoti Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (25) siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 2005/36/EB įgyvendinimo sąlygas, įgyvendinimo įgaliojimai turėtų būti suteikti Komisijai. Šie įgaliojimai turėtų būti vykdomi pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai²⁵;
- (26) dėl reikiamų įgyvendinimo aktų techninio pobūdžio jiems priimti turėtų būti naudojama patariamoji procedūra, siekiant nustatyti visiems vienodas bendrąsias taisykles, taikytinas konkrečioms profesijoms išduodamų Europos profesinių pažymėjimų specifikacijai, Europos profesinio pažymėjimo formatui, vertimams, kurių reikės teikiant prašymą išduoti Europos profesinį pažymėjimą, prašymų išduoti Europos profesinį pažymėjimą vertinimo detalėms, techninėms specifikacijoms ir

²⁵ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

priemonėms, kurių reikės norint užtikrinti Europos profesiniame pažymėjime ir VRI sistemos byloje laikomos informacijos vientisumą, konfidencialumą ir tikslumą, sąlygoms ir procedūroms, kurias reikės įvykdyti tam, kad Europos profesinį pažymėjimą būtų galima išduoti, prieigos prie VRI sistemos bylos sąlygoms, Europos profesinio pažymėjimo autentiškumo ir galiojimo tikrinimo techninėms priemonėms ir procedūroms ir įspėjimo mechanizmo diegimui;

- (27) kadangi abipusis vertinimas pagal Direktyvą 2006/123/EB davė gerų rezultatų, panašią vertinimo sistemą reikėtų įtraukti ir į Direktyvą 2005/36/EB. Valstybės narės turėtų pranešti, kurios profesijos jose yra reglamentuojamos ir dėl kokių priežasčių, ir tarpusavyje aptarti išvadas. Taikant tokią sistemą laisvųjų profesijų rinka taptų skaidresnė;
- (28) veiksmy, kurių ketinama imtis, tikslai – optimizuoti, supaprastinti ir patobulinti profesinių kvalifikacijų pripažinimo taisyklės – negali būti tinkamai įgyvendinti vien valstybių narių pastangomis, nes dėl to neišvengiamai būtų pradėta taikyti skirtingus reikalavimus ir procedūrų režimus, o tai apsunkintų reguliavimą ir sudarytų nereikalingų kliūčių specialistų judumui; todėl, siekiant užtikrinti nuoseklumą, skaidrumą ir suderinamumą, tų tikslų geriau siekti Sąjungos lygmeniu – Sąjunga gali priimti priemones vadovaudamasi subsidarumo principu, kaip išdėstyta Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (29) pagal [data] Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų valstybės narės pagrįstais atvejais įsipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemonės pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos nuostatų ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas mano, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (30) todėl Direktyvą 2005/36/EB reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2005/36/EB pakeitimai

Direktyva 2005/36/EB iš dalies keičiama taip:

- (1) 1 straipsnis papildomas šia antra pastraipa:

„Šia direktyva taip pat nustatomos taisyklės dėl teisės iš dalies užsiimti reglamentuojama profesija ir dėl galimybės stažuotis kitoje valstybėje narėje ir tokių mokamų stažuočių pripažinimo.“

- (2) 2 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Ši direktyva taikoma visiems valstybės narės piliečiams, įskaitant ir užsiimančius laisvomis profesijomis, pageidaujantiems savarankiškai arba pagal darbo sutartį

užsiimti reglamentuojama profesija arba dirbti mokamu stažuotoju kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje jie įsigijo profesinę kvalifikaciją.“

(3) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) f punktas pakeičiamas taip:

f) „profesinė patirtis“ – faktiškas ir teisėtas vertimasis atitinkama profesija visu etatu arba atitinkamai puse etato valstybėje narėje;“

ii) pridedami šie punktai:

„j) „mokama stažuotė“ – prižiūrimos ir mokamos veiklos vykdymas siekiant įgyti reglamentuojamą profesiją, pasirengimas kuriai tikrinamas egzaminų pagrindu;

k) „Europos profesinis pažymėjimas“ – specialistui išduotas elektroninis pažymėjimas, įrodantis, kad jo kvalifikacijos yra tinkamos siekiant įsisteigti priimančiojoje valstybėje narėje arba kad jis įvykdė visas būtinas sąlygas, kad galėtų laikinai arba vienkartinei teikti paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje;

l) „mokymasis visą gyvenimą“ – bet koks bendrasis lavinimas, profesinis švietimas ir rengimas, visą gyvenimą trunkantis neformalus švietimas ir neoficialus mokymasis, kuris padeda patobulinti žinias, įgūdžius ir kompetencijas.“

b) 2 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybė narė, pripažinusi pirmoje pastraipoje minimą asociaciją ar organizaciją, kiekvieną kartą apie tai informuoja Komisiją. Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus pagal 58a straipsnį dėl I priedo atnaujinimo, kai tas pripažinimas atitinka šios direktyvos nuostatas.

Kai Komisija mano, kad trečioje dalyje nurodytas pripažinimas neatitinka šios direktyvos nuostatų, ji priima įgyvendinimo sprendimą dėl to neatitikimo per šešis mėnesius nuo visos reikalingos informacijos gavimo.“

(4) 4 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Priimančiajai valstybei narei pripažinus profesinę kvalifikaciją, asmuo gali užsiimti toje valstybėje narėje ta pačia profesija, kuriai jis laikomas turinčiu kvalifikaciją kilmės valstybėje narėje, arba 4f straipsnyje nurodytais atvejais užsiimti ja iš dalies priimančiojoje valstybėje narėje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir tos šalies piliečiai.“

(5) Įterpiami šie 4a–4f straipsniai:

„4a straipsnis

Europos profesinis pažymėjimas

1. Valstybės narės išduoda profesinę kvalifikaciją turinčiam asmeniui Europos profesinį pažymėjimą jam paprašius ir su sąlyga, kad Komisija priėmė 6 dalyje numatytus atitinkamus įgyvendinimo aktus.
2. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamos valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai, kaip nurodyta šio straipsnio 3–4 dalyse, patvirtinus Europos profesinį pažymėjimą, jo turėtojas galės naudotis visomis 4b–4e straipsniuose nurodytomis teisėmis.
3. Jei profesinę kvalifikaciją turintis asmuo ketina teikti paslaugas pagal II antraštinę dalį, išskyrus nurodytąsias 7 straipsnio 4 dalyje, Europos profesinį pažymėjimą turi išduoti ir patvirtinti kilmės valstybės narės kompetentinga institucija pagal 4b ir 4c straipsnius.
4. Jei profesinę kvalifikaciją turintis asmuo ketina įsisteigti kitoje valstybėje narėje pagal III antraštinės dalies I–IIIa skyrių nuostatas arba teikti paslaugas pagal 7 straipsnio 4 dalį, Europos profesinį pažymėjimą turi išduoti kilmės valstybės narės kompetentinga institucija, o patvirtinti – priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija pagal 4b ir 4d straipsnius.
5. Valstybės narės skiria kompetentingas valdžios institucijas Europos profesiniams pažymėjimams išduoti. Tos valdžios institucijos turi užtikrinti, kad jos Europos profesinio pažymėjimo paraiškas išnagrinės nešališkai, objektyviai ir laiku. 57b straipsnyje nurodyti pagalbos centrai taip pat gali atlikti kompetentingos valdžios institucijos funkcijas ir išduoti Europos profesinį pažymėjimą. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos valdžios institucijos informuos piliečius, įskaitant galimus pareiškėjus, apie Europos profesinio pažymėjimo teikiamus pranašumus, kai toks pažymėjimas gali būti išduodamas.
6. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nurodytos konkrečios profesijos, kurioms gali būti išduoti Europos profesiniai pažymėjimai, nurodoma tokio pažymėjimo forma, kartu su Europos profesinio pažymėjimo paraiška būtini pateikti vertimai ir paraiškų vertinimo duomenys, atsižvelgiant į kiekvienos susijusios profesijos ypatumus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnyje nurodytos patariamąsios procedūros.
7. Visi mokesčiai, kuriuos pareiškėjams gali prireikti sumokėti dėl administracinių procedūrų, susijusių su Europos profesinio pažymėjimo išdavimu, turi būti pagrįsti, proporcingi ir atitinkantys kilmės ir priimančiosios valstybės narės sąnaudas; jie neturi atgrasinti prašyti Europos profesinio pažymėjimo. Komisija įgaliojama pagal 58a straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl mokesčių apskaičiavimo ir paskirstymo.
8. Kvalifikacijų pripažinimas išduodant Europos profesinį pažymėjimą – procedūrinė profesinių kvalifikacijų pripažinimo pagal šios direktyvos II ir III antraštinėse dalyse numatytas procedūras alternatyva.

Jei konkreti profesija gali būti pripažįstama Europos profesiniu pažymėjimu, tai neatima tokią profesinę kvalifikaciją turinčiam asmeniui galimybės prašyti savo

kvalifikacijų pripažinimo pagal šioje direktyvoje nurodytas procedūras, sąlygas, reikalavimus ir terminus, išskyrus tuos, kurie yra taikomi Europos profesiniam pažymėjimui.

4b straipsnis

Europos profesinio pažymėjimo paraiška ir VRI bylos sukūrimas

1. Valstybės narės numato, kad profesinę kvalifikaciją turintis asmuo galėtų pateikti Europos profesinio pažymėjimo paraišką kilmės valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai įvairiomis priemonėmis, įskaitant internetines priemones.

2. Kartu su paraiškomis pateikiami atitinkamai 7 straipsnio 2 dalyje ir VII priede reikalaujami dokumentai. Komisija įgaliojama pagal 58a straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl reikalaujamų dokumentų duomenų nustatymo.

3. Kilmės valstybės narės kompetentinga valdžios institucija patvirtina gavusi paraišką ir iškart praneša pareiškėjui apie trūkstamus dokumentus, jei nustato, kad tokių yra. Ji Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. [...] (*) patvirtintoje Vidaus rinkos informacinėje sistemoje (VRI) sukuria paraiškos bylą, į kurią patalpina visus patvirtinamuosius dokumentus. Jei tas pats pareiškėjas vėliau pateiktų kitas paraiškas, kilmės arba priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos gali nereikalauti iš naujo pateikti VRI byloje jau laikomus ir vis dar galiojančius dokumentus.

4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose būtų nurodyti techniniai reikalavimai, priemonės, kurios yra reikalingos siekiant užtikrinti Europos profesiniame pažymėjime ir VRI byloje esančios informacijos vientisumą, konfidencialumą ir tikslumą, Europos profesinio pažymėjimo išdavimo jo turėtojui sąlygos ir procedūros, įskaitant galimybę parsisiųsti pažymėjimą iš interneto arba atnaujinti bylos informaciją. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnyje nurodytos patariamąsios procedūros.

4c straipsnis

Europos profesinis pažymėjimas siekiant laikinai teikti paslaugas, išskyrus nurodytąsias 7 straipsnio 4 dalyje

1. Kilmės valstybės narės kompetentinga valdžios institucija per dvi savaites nuo išsamios paraiškos gavimo ją patikrina, išduoda Europos profesinį pažymėjimą ir jį patvirtina. Ji informuoja pareiškėją ir valstybę narę, kurioje pareiškėjas numato teikti paslaugas, apie tai, kad Europos profesinis pažymėjimas buvo patvirtintas. Informacija apie pažymėjimo patvirtinimą susijusioms priimančiosioms valstybėms narėms laikoma 7 straipsnyje nurodyta deklaracija. Priimančioji valstybė narė gali po to dvejuis metais nereikalauti iš naujo pateikti 7 straipsnyje nurodytą deklaraciją.

2. Kilmės valstybės narės sprendimas arba tokio sprendimo nepateikimas per 1 dalyje nurodytą dviejų savaičių laikotarpį gali būti apskundžiami pagal nacionalinius įstatymus.

3. Jei Europos profesinio pažymėjimo turėtojas nori teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje, nei jis iš pradžių nurodė pagal 1 dalį, arba nori toliau teikti paslaugas pasibaigus 1 dalyje nurodytam dvejų metų laikotarpiui, jis gali toliau naudoti 1 dalyje nurodytą Europos profesinį pažymėjimą. Tais atvejais Europos profesinio pažymėjimo turėtojas pateikia 7 straipsnyje nurodytą deklaraciją.

4. Europos profesinis pažymėjimas galioja tol, kol jo turėtojas, remiantis VRI byloje esamais dokumentais ir informacija, turi teisę užsiimti profesine veikla kilmės valstybėje narėje.

4d straipsnis

Europos profesinis pažymėjimas siekiant įsisteigti ir laikinai teikti paslaugas pagal 7 straipsnio 4 dalį

1. Kilmės valstybės narės kompetentinga valdžios institucija, gavusi išsamią Europos profesinio pažymėjimo paraišką, per dvi savaites patikrina ir patvirtina pateiktų patvirtinamųjų dokumentų autentiškumą ir galiojimą, išduoda Europos profesinį pažymėjimą, perduoda jį priimančiosios valstybės narės kompetentingai valdžios institucijai patvirtinti ir informuoja tą instituciją apie atitinkamą VRI bylą. Kilmės valstybė narė informuoja pareiškėją apie procedūros eigą.

2. 16, 21 ir 49a straipsniuose nurodytais atvejais priimančioji valstybė narė priima sprendimą dėl Europos profesinio pažymėjimo patvirtinimo pagal 1 dalį per vieną mėnesį nuo to pažymėjimo gavimo iš kilmės valstybės narės datos. Iškilus pagrįstų abejonių, priimančioji valstybė narė gali prašyti kilmės valstybę narę pateikti papildomos informacijos. Tuo prašymu vieno mėnesio laikotarpis nėra sustabdomas.

3. 7 straipsnio 4 dalyje ir 14 straipsnyje nurodytais atvejais priimančioji valstybė narė per du mėnesius nuo tada, kai ji patvirtinimo tikslais iš kilmės valstybės narės gavo Europos profesinį pažymėjimą, nusprendžia pripažinti to pažymėjimo turėtojo kvalifikacijas arba taikyti jam kompensacines priemones. Iškilus pagrįstų abejonių, priimančioji valstybė narė gali prašyti kilmės valstybę narę pateikti papildomos informacijos. Tuo prašymu dviejų mėnesių laikotarpis nėra sustabdomas.

4. Tuo atveju, jei priimančioji valstybė narė prašo pareiškėją atlikti tinkamumo testą pagal 7 straipsnio 4 dalį, pareiškėjas turi turėti teisę teikti paslaugas per vieną mėnesį nuo tada, kai priimamas sprendimas pagal 3 dalies nuostatas.

5. Jei priimančioji valstybė narė nepriima sprendimo per 2 ir 3 dalyse nurodytą laikotarpį arba nepaprašo papildomos informacijos per mėnesį nuo Europos profesinio pažymėjimo gavimo iš kilmės valstybės narės, laikoma, kad priimančioji valstybė narė tą pažymėjimą patvirtino ir kad tai reiškia profesinės kvalifikacijos pagal priimančioje valstybėje narėje atitinkamą reglamentuojamą profesiją patvirtinimą.

6. Kilmės valstybės narės veiksmai pagal 1 dalį yra prilyginami profesinių kvalifikacijų pripažinimo paraiškai pagal priimančiosios valstybės narės nacionalinius įstatymus.

7. Kilmės ir priimančiosios valstybės narės sprendimai pagal 1–5 dalis arba kilmės valstybei narei nepriėmus tokių sprendimų, šie veiksmai gali būti apskundžiami pagal susijusios valstybės narės nacionalinius įstatymus.

4e straipsnis

Duomenų, susijusių su Europos profesiniu pažymėjimu, apdorojimas ir prieiga prie jų

1. Kilmės ir priimančiųjų valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos laiku atnaujina atitinkamą VRI bylą, papildydamos ją informacija apie taikytus drausminius veiksmus arba baudžiamąsias sankcijas arba apie visas kitas reikšmingas specifines aplinkybes, kurios gali turėti pasekmių Europos profesinio pažymėjimo pagal šią direktyvą turėtojo veiklai. Toks atnaujinimas apima informacijos, kuri tapo nereikalinga, panaikinimą. Atitinkamos kompetentingos valdžios institucijos praneša Europos profesinio pažymėjimo turėtojui ir atitinkamą VRI bylą tvarkančioms kompetentingoms valdžios institucijoms apie visus tokios bylos atnaujinimus.

2. Prieiga prie VRI byloje laikomos informacijos suteikiama tik kilmės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms ir Europos profesinio pažymėjimo turėtojui pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB (**).

3. Informaciją apie atskirus pareiškėjus Europos profesinio pažymėjimo išdavimo tikslais laikydamosi viešosios saugos, visuomenės sveikatos apsaugos ir Direktyvos 95/46/EB nuostatų apdoroja tik kilmės ir priimančiosios valstybės narės atitinkamos kompetentingos institucijos.

4. Europos profesiniame pažymėjime užtenka nurodyti informaciją, kuri yra būtina siekiant užtikrinti, kad tokio pažymėjimo turėtojas turi teisę užsiimti pažymėjime nurodyta profesija: t. y., vardą, pavardę, gimimo datą ir vietą, profesiją, taikytiną tvarką, susijusias kompetentingas institucijas, pažymėjimo numerį, saugos žymes ir nuorodą į galiojantį tapatybės dokumentą.

5. Valstybės narės užtikrina, kad Europos profesinio pažymėjimo turėtojas turėtų teisę bet kada prašyti, kad jo byla VRI sistemoje būtų ištaisyta, panaikinta arba užblokuota, kad jis būtų supažindintas su šia teise Europos profesinio pažymėjimo išdavimo metu ir kad jam apie tokią teisę būtų primenama kas dvejus metus nuo to pažymėjimo išdavimo.

6. Tvarkant Europos profesiniame pažymėjime ir visose VRI bylose esamus asmens duomenis, susijusios valstybių narių valdžios institucijos laikomos tikrintojomis, kaip apibrėžta Direktyvoje 95/46/EB. Vykdam 1–4 dalyse nurodytus įsipareigojimus ir tvarkant su tų įsipareigojimų vykdymu susijusius asmens duomenis, Komisija laikoma tikrintoja, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 45/2001 (***) .

7. Valstybės narės numato, kad darbdaviai, klientai, pacientai ir kitos suinteresuotosios šalys gali tikrinti Europos profesinio pažymėjimo, kurį jiems pateikia jos turėtojas, tikrumą ir galiojimą nepažeidžiant 2 ir 3 dalies nuostatų.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nurodomos priegigos prie VRI bylos sąlygos, pirmoje dalyje nurodyto tikrinimo techninės priemonės ir procedūros. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnyje nurodytos patariamiosios procedūros.

4f straipsnis

Teisė iš dalies užsiimti profesine veikla

1. Priimančiosios valstybės narės kompetentinga valdžios institucija suteikia teisę subjektui iš dalies užsiimti profesine veikla jos teritorijoje, jei išpildomos šios sąlygos:

a) esami teisiškai vykdomos profesinės veiklos kilmės valstybės narėje ir reglamentuojamos profesijos priimančiojoje valstybėje narėje skirtumai yra tokie dideli, kad praktiškai kompensacinių priemonių taikymas pareiškėjui reikštų reikalavimą užbaigti visą priimančiojoje valstybėje reikalaujamą švietimo ir lavinimo programą, kad jis reglamentuojama profesija priimančiojoje valstybėje narėje galėtų verstis be apribojimų;

b) profesinė veikla gali būti objektyviai atskirta nuo kitos veiklos, priskiriamos priimančiosios valstybės narės reglamentuojamai profesijai;

kai taikomas b punktas, veikla gali būti laikoma atskirtina, jei ji kilmės valstybėje narėje vykdoma autonomiškai.

2. Prašymas iš dalies užsiimti profesine veikla gali būti atmestas, jei tokį atmetimą pateisina svarbus bendras interesas, pavyzdžiui, visuomenės sveikata – taip būtų užtikrinta, kad tikslai būtų pasiekti ir nebūtų viršijama to, kas yra tikrai būtina.

3. Įsisteigimo priimančiojoje valstybėje narėje paraiškos nagrinėjamos pagal III antraštinės dalies I ir IV skyrių nuostatas įsisteigimo kilmės valstybėje narėje atveju.

4. Paraiškos laikinai teikti paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje, kai tokia profesinė veikla turi poveikį visuomenės sveikatai ir saugai, nagrinėjamos pagal II antraštinės dalies nuostatas.

5. Nukrypstant nuo 7 straipsnio 4 dalies šeštos pastraipos ir 52 straipsnio 1 dalies, kai suteikiama teisė užsiimti profesine veikla iš dalies, ji turi būti vykdoma naudojant kilmės šalyje įgytos profesijos profesinį vardą.

(*) OL [VRI reglamentas]

(**) OL L 281, 1995 11 23, p. 31

(***) OL L 8, 2001 1 12, p. 1.“

(6) 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) kai paslaugos teikėjas keičia buvimo vietą, jei jis užsiėmė ta profesija vienoje ar keliose valstybėse narėse ne trumpiau kaip dvejus metus per pastaruosius dešimt metų iki paslaugų teikimo, kai profesija įsisteigimo valstybėje narėje nėra reglamentuojama.

Kai taikomas pirmos dalies b punktas, dvejų metų darbo patirties nereikalaujama šiais atvejais:

a) profesija arba tokią profesiją leidžiantis įgyti mokymas ir rengimas yra reglamentuojami;

b) paslaugų teikėjas lydi paslaugų gavėją, su sąlyga, kad paslaugų gavėjo nuolatinė gyvenamoji vieta yra paslaugų teikėjo įsisteigimo valstybėje narėje, ir profesija nėra įtraukta į 7 straipsnio 4 dalyje nurodytą sąrašą.

(b) Straipsnis papildomas 4 dalimi:

„4. Notarai, teikdami paslaugas, negali rengti priimančiosios valstybės narės antspaudo reikalaujančių autentiškų dokumentų ir vykdyti kitos autentiškumo tvirtinimo veiklos.“

(7) 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 2 dalis pakeičiama taip:

i) e punktas pakeičiamas taip:

„e) asmuo, pateikdamas prašymą dėl saugos ir sveikatos sektorių profesijų, pateikia įrodymą, kad jam nebuvo nei trumpalaikiu, nei ilgalaikiu laikotarpiu uždrausta užsiimti atitinkama profesija ir kad jis nebuvo teistas“.

ii) įterpiamas šis f punktas:

„f) jei pateikiamas įrodymas dėl 21 straipsnio 1 dalyje nurodytų formalių kvalifikacijų ir pažymėjimai apie įgytas teises, nurodytas 23, 26, 27, 30, 33, 33a, 37, 39 ir 43 straipsniuose, pateikiamas įrodymas apie priimančiosios valstybės narės kalbos mokėjimą.“

(b) Įterpiama ši 2a dalis:

„2a. Paslaugos teikėjo pateikta deklaracija galioja visoje susijusios valstybės narės teritorijoje.“

(c) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Jei paslaugos teikiamos pirmą kartą, kai reglamentuojama profesija turi poveikį visuomenės sveikatai ar saugai ir nėra automatiškai pripažįstama pagal III antraštinės dalies II arba III skyrių, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija gali patikrinti paslaugos teikėjo profesinę kvalifikaciją iki pirmojo paslaugų teikimo. Toks išankstinis patikrinimas įmanomas tik tuomet, kai jo tikslas yra išvengti galimos didelės žalos paslaugos gavėjo sveikatai ar saugai dėl paslaugos teikėjo

profesinės kvalifikacijos trūkumo ir kai toks patikrinimas neviršija to, kas šiuo tikslu yra būtina.

Valstybės narės pateikia Komisijai sąrašą profesijų, kurias turinčių asmenų kvalifikacijos turi būti iš anksto patikrintos, siekiant išvengti didelės žalos paslaugų gavėjo saugai arba sveikatai, kaip nurodyta tos valstybės narės įstatymuose ir kituose teisės aktuose. Valstybės narės nurodo Komisijai priežastis, dėl kurių kiekviena tų profesijų turėtų būti įtraukta į sąrašą.

Kompetentinga institucija informuoja paslaugos teikėją apie savo sprendimą netikrinti jo kvalifikacijos arba apie tokio patikrinimo rezultatus ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo deklaracijos ir kartu pateikiamų dokumentų gavimo. Jei iškyla sunkumų tai padaryti laiku, kompetentinga valdžios institucija apie tai praneša paslaugos teikėjui per pirmąjį tokios priežasties atsiradimo mėnesį. Sunkumai turi būti pašalinami per vieną mėnesį nuo tada, kai apie juos buvo pranešta, o sprendimas turi būti priimtas per antrą mėnesį po to, kai sunkumai buvo pašalinti.

Kai yra esminis skirtumas tarp paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos ir priimančiojoje valstybėje narėje reikalaujamo profesinio rengimo ir dėl to skirtumo gali būti padaryta žala visuomenės sveikatai ar saugai, ir kad to skirtumo negali atsverti paslaugos teikėjo profesinė patirtis arba visą gyvenimą trunkantis mokymasis, priimančioji valstybė narė suteikia paslaugos teikėjui galimybę, visų pirma tinkamumo testu, įrodyti, kad jis įgijo trūkstamų žinių ar kompetencijų. Bet kuriuo atveju turi būti įmanoma teikti paslaugą per vieną mėnesį po sprendimo, priimto pagal trečios pastraipos nuostatas.

Jei kompetentinga institucija nereaguoja per trečioje ir ketvirtoje pastraipoje nustatytus terminus, paslauga gali būti teikiama.

Kai kvalifikacijos patikrinamos pagal 1–5 pastraipas, paslauga teikiama naudojant priimančiojoje valstybėje narėje naudojamą profesinį vardą.“

(8) 8 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Iškilus abejonių, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų suteikti bet kokią informaciją, susijusią su paslaugos teikėjo įsisteigimo teisėtumu ir jo geru elgesiu, taip pat informaciją apie tai, kad jam nebuvo taikytos jokios profesinio pobūdžio drausminės ar baudžiamosios sankcijos. Tikrindamos kvalifikacijas, priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų pateikti informaciją apie paslaugos teikėjo baigtus rengimo kursus tiek, kiek tai reikalinga siekiant įvertinti didelius skirtumus, galinčius padaryti žalos visuomenės sveikatai ir saugai. Įsisteigimo valstybės narės kompetentingos institucijos tokią informaciją pateikia pagal 56 straipsnio nuostatas.“

(9) 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) pirmos pastraipos įžanginis sakinyss pakeičiamas taip:

„kai taikomi 3 straipsnis ir 14 straipsnio 6 dalis, profesinės kvalifikacijos sugrupuojamos į šiuos toliau aprašomus lygius:“.

(b) c punkto ii papunktis pakeičiamas taip:

„ii) reglamentuojamas mokymas ir rengimas arba, reglamentuojamų profesijų atveju, specialios struktūros profesinis rengimas, kai įgyjama aukštesnio lygio nei b punkte nurodyta kvalifikacija, prilygstanti pagal i punktą užbaigtam rengimo lygiui, jei toks rengimas, patvirtintas diplomu, suteikia palyginamą profesinį lygį ir suteikia įgūdžius diplome nurodyto palyginamo lygio atsakomybei ir funkcijoms, ir kartu pateikiamas kilmės valstybės narės išduotas sertifikatas;“.

(c) d ir e punktai pakeičiami taip:

„d) diplomas, liudijantis apie sėkmingai užbaigtą ne trumpesnę kaip trejų metų ir ne ilgesnę kaip ketverių metų rengimo kursą, įgyjamą po vidurinio išsilavinimo, arba lygiavertės trukmės, jei studijos ne dieninės, arba, jei kilmės valstybėje narėje taikoma Europos aukštojo mokslo kreditų perkėlimo ir kaupimo sistema (ECTS), – apie atitinkamą skaičių universiteto arba aukštojo mokslo įstaigos arba kitos atitinkamo lygio įstaigos kreditų ir, prireikus, įrodymas, kad jis sėkmingai užbaigė profesinį rengimą, kurio papildomai reikalaujama kartu su kursu, pasirinktu jau įgijus vidurinį išsilavinimą;

e) diplomas, liudijantis apie sėkmingai užbaigtą ilgesnę nei ketverių metų arba lygiavertės trukmės ne dieninių studijų atveju po vidurinio išsilavinimo kursą, arba, jei kilmės valstybėje narėje taikoma Europos aukštojo mokslo kreditų perkėlimo ir kaupimo sistema (ECTS), – apie atitinkamą skaičių universiteto arba aukštojo mokslo įstaigos arba kitos atitinkamo lygio įstaigos kreditų, ir, prireikus, įrodymas, kad jis sėkmingai užbaigė profesinį rengimą, kurio papildomai reikalaujama kartu su rengimu, pasirinktu jau įgijus vidurinį išsilavinimą.“

(d) Antra pastraipa išbraukiama.

(10) 12 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Bet koks valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas ar jų rinkinys, patvirtinantis sėkmingai Sąjungoje studijuojant dieniniu ar neakivaizdiniu būdu pagal oficialias ar kitokias programas užbaigtą rengimą, kurį ta valstybė pripažįsta kaip lygiavertį ir suteikiantį turėtojui tas pačias teises dirbti pagal profesiją arba rengiantį dirbti pagal tą profesiją, laikomas formalios kvalifikacijos, kurios tipą reglamentuoja 11 straipsnis, įskaitant atitinkamą lygį, įrodymu.“

(11) 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„13 straipsnis

Pripažinimo reikalavimai

1. Jei įgyti reglamentuojamą profesiją ir ja užsiimti priimančiojoje valstybėje narėje leidžiama tik turint tam tikrą profesinę kvalifikaciją, tos valstybės narės kompetentinga valdžios institucija leidžia tiems pareiškėjams, kurie turi kompetencijas patvirtinantį dokumentą ar 11 straipsnyje nurodytos formalios

kvalifikacijos įrodymą, kurio kita valstybė narė reikalauja iš asmens, norinčio užsiimti ta profesija jos teritorijoje, dirbti pagal tą profesiją tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios taikomos jos piliečiams.

Kompetenciją patvirtinantys dokumentai arba formalių kvalifikacijų įrodymas turi būti išduoti valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas.

2. Teisė įgyti 1 dalyje nurodytą profesiją ir ja užsiimti taip pat suteikiama pareiškėjams, turintiems kitos valstybės narės, kuri tos profesijos nereglamentuoja, išduotus kompetenciją patvirtinančius dokumentus arba 11 straipsnyje nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą.

Kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti tokias sąlygas:

a) jie yra išduoti valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatas;

b) jais patvirtinama, kad kvalifikacijos turėtojas buvo parengtas dirbti pagal atitinkamą profesiją.

3. Jei pateikiamas 1 ir 2 dalyse nurodyti kompetencijos pažymėjimas arba formalios kvalifikacijos įrodymas arba sertifikatas, liudijantis apie reglamentuojamą mokymą ir rengimą arba profesinį rengimą pagal specialią struktūrą, atitinkančią 11 straipsnio c dalies i punkte nurodytą lygį, priimančioji valstybė narė pripažįsta kilmės valstybės narės pažymėjimu arba sertifikatu patvirtintą lygį.

4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 ir 2 dalies, priimančiosios valstybės narės kompetentinga valdžios institucija gali neleisti užsiimti turima profesija kompetencijos pažymėjimą turintiems asmenims, jei nacionalinė kvalifikacija, reikalaujama siekiant užsiimti konkrečia profesija jos teritorijoje, yra nurodyta 11 straipsnio d arba e punktuose.“

(12) 14 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. 13 straipsnio nuostatos neužkerta kelio priimančiajai valstybei narei reikalauti, kad pareiškėjas įvykdytų ne ilgesnio kaip trejų metų adaptacijos laikotarpio reikalavimus arba atliktų tinkamumo testą, jei jo pasirengimas apima iš esmės skirtingus su profesine veikla susijusius dalykus, nei priimančiosios valstybės narės rengimo programa.“

(b) 2 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Jei Komisija, gavusi visą būtiną informaciją, mano, kad antroje pastraipoje nurodyta leidžianti nukrypti nuostata yra netinkama arba ji neatitinka Sąjungos teisės, ji per šešis mėnesius nuo visos būtinės informacijos gavimo priima įgyvendinimo sprendimą paprašyti atitinkamos valstybės narės netaikyti numatytos priemonės. Jei per tą terminą Komisija nieko nenusprendžia, leidžianti nukrypti nuostata gali būti taikoma.“

- (c) 3 dalyje po pirmosios pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„Priimančioji valstybė narė, nustatydamą kompensacinę priemonę notaro profesijai, gali atsižvelgti į specifinę pagal šią profesiją jos teritorijoje vykdomą veiklą, visų pirma dėl taikytinos teisės.“

- (d) 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:

„4. kai taikomos 1 ir 5 dalys, „iš esmės skirtingi dalykai“ – dalykai, kuriuos būtina žinoti, norint užsiimti profesija, ir kuriais atvykusiojo parengimas skiriasi iš esmės savo turiniu nuo priimančiojoje valstybėje narėje reikalaujamo parengimo.

5. 1 dalis taikoma tinkamai atsižvelgiant į proporcingumo principą. Visų pirma, jei valstybė narė ketina reikalauti, kad pareiškėjas įvykdytų adaptacinio laikotarpio reikalavimus arba atliktų tinkamumo testą, ji iš pradžių turi įsitikinti, ar pareiškėjo bet kokioje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje per profesinę patirtį ir visą gyvenimą trunkantį mokymąsi įgytos žinios, įgūdžiai ir kompetencija gali visiškai arba iš dalies kompensuoti 4 dalyje nurodytus iš esmės skirtingus dalykus.“

- (e) Įterpiamos šios 6 ir 7 dalys:

„6. Sprendimas, kuriuo reikalaujama taikyti adaptacinį laikotarpį arba atlikti tinkamumo testą, turi būti tinkamai pagrįstas. Visų pirma pagrindimas apima tokią motyvaciją:

- a) priimančiojoje valstybėje narėje reikalaujamą kvalifikacijos lygį ir pareiškėjo turimą kvalifikacijos lygį pagal 11 straipsnyje nurodytą klasifikaciją;
- b) nurodytą (-us) dalyką (-us), kuris (-ie) yra iš esmės skirtingi;
- c) esminius turinio skirtumus;
- d) paaiškinimą, kodėl dėl šių esminių skirtumų pareiškėjas negali tinkamai užsiimti savo profesija priimančiosios valstybės narės teritorijoje;
- e) paaiškinimą, kodėl šių didelių skirtumų negali kompensuoti pareiškėjo per profesinę patirtį ir visą gyvenimą trunkantį mokymąsi sukauptos žinios, įgūdžiai ir kompetencija.

7. 1 dalyje nurodytas tinkamumo testas organizuojamas mažiausiai du kartus per metus ir pareiškėjams, neišlaikiusiems pirmojo testo, turi būti bent kartą leidžiamą jį perlaikyti.“

- (13) 15 straipsnis išbraukiamas.

- (14) 20 straipsnis pakeičiamas taip:

„20 straipsnis

IV priedo veiklos rūšių sąrašų keitimas

Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus pagal 58a dėl IV priedo veiklos rūšių sąrašų keitimo, kurioms taikomas profesinės patirties pripažinimas pagal 16 straipsnį siekiant atnaujinti arba išaiškinti nomenklatūrą, jei dėl to nesusiaurėja veiklos rūšių, susijusių su atskiromis kategorijomis, sritis.“

(15) 21 straipsnio 4, 6 ir 7 dalys išbraukiamos.

(16) Įterpiamas šis 21a straipsnis:

„21a straipsnis

Pranešimo procedūra

1. Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai apie priimtas įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas dėl šio skyriaus reglamentuojamos srities formalių kvalifikacijų įrodymų išdavimo.

Jei turimas 8 skirsnyje nurodytas kvalifikacijų įrodymas, pranešimas pagal pirmą pastraipą taip pat siunčiamas kitoms valstybėms narėms.

2. Kartu su 1 dalyje nurodytu pranešimu pateikiama ataskaita, kuria įrodoma formalių kvalifikacijų įrodymų, apie kuriuos pranešama, atitiktis atitinkamiems šios direktyvos reikalavimams. Ataskaitą parengia atitinkama valstybės narės paskirta valdžios institucija arba įstaiga, sugebanti įvertinti, ar formalios kvalifikacijos įrodymas atitinka šios direktyvos reikalavimus.

3. Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus pagal 58a straipsnį siekiant iš dalies pakeisti V priedo 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ir 5.7.1 punktus išvardijant ir atnaujinant valstybės narių priimtus profesinius vardus formalių kvalifikacijų įrodymo tikslais ir, pririekus, įstaigą, kuri išduoda formalios kvalifikacijos įrodymą, kartu su tokiu įrodymu pateikiamą pažymėjimą ir atitinkamą profesinį vardą.

4. Kai Komisija mano, kad 1 dalyje nurodyti aktai, apie kuriuos pranešta, neatitinka šios direktyvos nuostatų, ji per šešis mėnesius nuo tada, kai buvo gauta visa reikalinga informacija, priima įgyvendinimo sprendimą dėl tos neatitikties.“

(17) 22 straipsnis papildomas šia antra pastraipa:

„Taikant pirmos dalies b punktą, nuo [įrašyti datą – dieną, einančią po 3 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos datos] ir vėliau – kas penkerius metus – kompetentingos valstybių narių valdžios institucijos pateikia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms viešai skelbiamas ataskaitas apie gydytojams, gydytojams specialistams, bendrosios praktikos slaugytojams, gydytojams odontologams, specializuotiems gydytojams odontologams, veterinarijos gydytojams, akušeriams ir vaistininkams taikomas tęstinio lavinimo ir rengimo procedūras.“

(18) 24 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Pagrindinį medicininį rengimą turi sudaryti iš viso ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės studijos, kurios taip pat gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais, ir turi sudaryti 5 500 valandų teorinio ir praktinio rengimo, kurį vykdo arba prižiūri universitetas.

Asmenų, kurie pradėjo studijas iki 1972 m. sausio 1 d., pirmojoje pastraipoje nurodytą parengimą gali sudaryti šešių mėnesių universitetinio lygio praktinis rengimas pagal dieninio mokymo programą, prižiūrint kompetentingoms institucijoms.“

b) Straipsnis papildomas šia 4 dalimi:

„Komisija įgaliojama pagal 58a straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriuose nurodoma:

a) tinkamos 3 dalies a punkte nurodytų dalykų žinios ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą;

b) tinkamos 3 dalies b punkte nurodytų dalykų žinios ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo pažangą ir naujausią švietimo pažangą valstybėse narėse;

c) tinkamos 3 dalies c punkte nurodytos klinikinės medicinos disciplinų ir jų praktinio panaudojimo žinios ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą;

d) tinkama 3 dalies d punkte nurodyta klinikinė patirtis ir būtinos tokiai patirčiai kompetencijos, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą, taip pat švietimo raidą valstybėse narėse.“

(19) 25 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Į specializuotą medicininį rengimą turi būti leidžiama priimti tik baigusius patvirtintą 24 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinio medicininio rengimo programą, kurios metu rengiamas asmuo įgijo tinkamų pagrindinių medicinos žinių.“

(b) Įterpiama ši 3a dalis:

„3a. Valstybės narės gali savo nacionaliniuose teisės aktuose leisti iš dalies netaikyti reikalavimo baigti tam tikras specializuoto medicininio rengimo dalis, jei ta rengimo dalis buvo užbaigta pagal kitą specializuotą mokymo programą, kuri yra nurodyta V priedo 5.1.3 punkte, ir su sąlyga, kad ankstesnę profesinę kvalifikaciją tas specialistas jau įgijo toje valstybėje narėje. Valstybės narės užtikrina, kad taikoma išimtis sudarytų ne daugiau kaip trečdalį V priedo 5.1.3 punkte nurodytos specializuotų medicinos kursų būtiniausias trukmės.

Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie susijusius nacionalinius teisės aktus ir nurodo išsamias tokios dalinės išimties taikymo priežastis.“

(c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus pagal 58a straipsnį dėl V priedo 5.1.3 punkte nurodytos minimalios mokymo kursų trukmės pakeitimo siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą.“

(20) 26 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus pagal 58a straipsnį dėl naujų medicininių specialybių, kurių mokoma bent trečdalyje valstybių narių, įtraukimo į V priedo 5.1.3 punktą siekiant atnaujinti šią direktyvą atsižvelgiant į pokyčius nacionaliniuose teisės aktuose.“

(21) 28 straipsnio pirma dalis pakeičiama taip:

„1. Į šeimos medicinos praktikos specialųjį rengimą priimama užbaigus 24 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinio medicininio rengimo programą ir gavus jos baigimo patvirtinimą.“

(22) 31 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Į bendrosios praktikos slaugytojų rengimą priimama tik baigus bendrąjį 12 metų lavinimą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės narės kompetentingų institucijų ar įstaigų išduodamu įrodymu arba pažymėjimu, patvirtinančiu sėkmingą lygiaverčio lygio egzaminų, skirtų įstoti į mokyklą, kurioje mokoma slaugos, išlaikymą.“

(b) 2 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus pagal 58a straipsnį dėl V priedo 5.2.1 punkte pateikto sąrašo pakeitimo siekiant atsižvelgti į švietimo, mokslo ir technikos pažangą.“

(c) 3 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Bendrosios praktikos slaugytojų rengimą turi sudaryti ne trumpesnės kaip trejų metų trukmės studijos, kurių trukmė – bent 4 600 valandų teorinio ir klinikinio rengimo, kuomet teorinio rengimo trukmė sudaro ne mažiau kaip trečdalį, o klinikinio rengimo – ne mažiau kaip pusę minimalios rengimo trukmės. Valstybės narės gali taikyti dalines išimtis asmenims, kurie dalį reikalaujamo rengimo užbaigė bent lygiaverčio lygio kursuose.“

d) straipsnis papildomas 7 dalimi:

„Komisija įgaliojama pagal 58a straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriuose nurodoma:

a) 6 dalies a punkte nurodytų bendrosios praktikos slaugytojų dalykų žinios, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą, ir kompetencijos, kurias būtina turėti

įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą ir naujausius pokyčius švietimo srityje;

b) 6 dalies a punkte nurodytų dalykų tinkamas supratimas ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokį supratimą, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą ir naujausius pokyčius švietimo srityje;

c) 6 dalies b punkte nurodytų dalykų tinkamos žinios ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo pažangą ir naujausius pokyčius švietimo srityje;

d) 6 dalies c punkte nurodytos klinikinės patirties pakankamumas ir būtina su tokia patirtimi susijusi kompetencija, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą ir naujausius pokyčius švietimo srityje.“

(23) 33 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) įterpiama ši 1a dalis:

„1a. Valstybės narės automatiškai pripažįsta bendrosios praktikos slaugytojų kvalifikacijas, jei pareiškėjas susijusį rengimą pradėjo iki [įrašyti iš dalies pakeistos direktyvos įsigaliojimo datą] ir priėmimo į kursus sąlyga buvo užbaigtas dešimties metų arba tolygaus lygio bendrasis lavinimas, tačiau kitais atžvilgiais kvalifikacija atitinka visus 31 straipsnio rengimo reikalavimus.“

(b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. „Valstybės narės pripažįsta slaugos formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Lenkijoje slaugytojams, kurie iki 2004 m. gegužės 1 d. baigė rengimą, neatitinkantį 31 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, patvirtintą bakalauro diplomu, gautu pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą 2004 m. balandžio 20 d. Akte dėl Akto dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų dalinio pakeitimo 11 straipsnyje (2004 m. balandžio 30 d. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija) ir 2010 m. balandžio 12 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente, keičiame 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamentą dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – *matura*) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų (2010 m. balandžio 21 d. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 65, 420 pozicija), siekiant patvirtinti, kad atitinkamo asmens žinios ir kompetencijos prilygsta slaugytojų, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai apibrėžta V priedo 5.2.2 punkte.“

(24) 34 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 2 dalies pirma ir antra pastraipos pakeičiamos taip:

„Pagrindinį odontologinį rengimą turi sudaryti iš viso ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės teorinės ir praktinės dieninio mokymo studijos, kurios taip pat gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais, apimančios bent V priedo 5.3.1 punkte nurodytą programą, universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, kurioje

suteikiamas parengimas, pripažįstamas kaip esantis lygiaverčio lygio, arba kurią prižiūri universitetas.

Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus pagal 58a straipsnį dėl V priedo 5.3.1 punkte pateikto sąrašo pakeitimo siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą.“

b) straipsnis papildomas šia 4 dalimi:

„Komisija įgaliojama pagal 58a straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriuose nurodoma:

a) tinkamos odontologijos mokslų žinios ir 3 dalyje a punkte nurodytų mokslinių metodų supratimas ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių ir supratimą, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą ir naujausius pokyčius švietimo srityje;

b) 3 dalies b punkte nurodytų dalykų tinkamos žinios ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą ir naujausius pokyčius švietimo srityje;

c) 3 dalies c punkte nurodytų dalykų tinkamos žinios ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą;

d) 3 dalies d punkte nurodytų klinikinės medicinos disciplinų ir metodų tinkamos žinios ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą;

e) tinkama klinikinė patirtis, kaip nurodyta 3 dalies e punkte, atsižvelgiant į naujausius pokyčius švietimo srityje.“

(25) 35 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 2 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Specializuoto odontologinio rengimo pagal dieninio mokymo programą kursų trukmė yra ne trumpesnė kaip treji metai (ji taip pat gali būti išreikšta lygiaverčiais ECTS kreditais) ir juos prižiūri kompetentingos institucijos ar įstaigos. Tai apima gydytojo odontologo, rengiamo tapti specialistu, asmeninį dalyvavimą atitinkamos institucijos veikloje ir atsakomybę.“

(b) 2 dalies trečia pastraipa išbraukiama.

(c) straipsnis papildomas šia 4 dalimi:

„4. Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus pagal 58a straipsnį dėl 2 dalyje nurodyto minimalaus rengimo laikotarpio keitimo, atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą.

Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus pagal 58a straipsnį dėl naujų odontologų specialybių, kurių mokoma bent trečdalyje valstybių narių, įtraukimo į V priedo 5.3.3. punktą, siekiant atsižvelgti į nacionalinių teisės aktų pokyčius.“

(26) 38 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirma ir antra pastraipos pakeičiamos taip:

„Veterinarijos gydytojų rengimą sudaro iš viso ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės, kuri taip pat gali būti išreikšta lygiaverčiais ECTS kreditais, teorinės ir praktinės studijos pagal dieninio mokymo programą, apimančios bent V priedo 5.4.1 punkte nurodytą programą, universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, kurioje suteikiamas išsilavinimas, pripažintas kaip esantis lygiaverčio lygio, arba kurią prižiūri universitetas.

Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus pagal 58a straipsnį dėl pakeitimų V priedo 5.4.1. punkte pateiktame sąraše, siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą.“

b) Straipsnis papildomas 4 dalimi:

Komisija įgaliojama pagal 58a straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriuose nurodoma:

a) 3 dalies c punkte nurodytų dalykų tinkamos žinios ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą;

b) 3 dalies b punkte nurodytos tinkamos žinios apie sveikų gyvulių sandarą ir funkcijas ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą;

c) 3 dalies c ir d punktuose nurodytos tinkamos žinios apie gyvulių elgesį, apsaugą ir ligas ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą;

d) 3 dalies e punkte nurodytos tinkamos žinios apie profilaktinę mediciną ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą;

e) 3 dalies f punkte nurodytos tinkamos žinios ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą;

f) 3 dalies h punkte nurodytos tinkamos žinios apie klinikinę ir kitą praktinę patirtį ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į naujausius pokyčius švietimo srityje.“

(27) 40 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus pagal 58a straipsnį dėl pakeitimų V priedo 5.5.1. punkte pateiktame sąraše, siekiant atsižvelgti į švietimo, mokslo ir technikos pažangą.“

(b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Į akušerio rengimo kursus priimama tik įvykdžius vieną iš toliau nurodytų sąlygų:

a) įgytas ne trumpiau kaip 12 metų trukęs bendrasis mokyklinis išsilavinimas arba gautas pažymėjimas, kuriuo patvirtinamas sėkmingas reikalingo lygio egzaminų išlaikymas siekiant įstoti į akušerių mokyklą pagal I būdą;

b) turimas V priedo 5.2.2 punkte nurodyto bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas pagal II būdą.“

c) Straipsnis papildomas šia 4 dalimi:

„Komisija įgaliojama pagal 58a straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriuose nurodoma:

a) 3 dalies a punkte nurodytų mokslų, kurias pagrįsta akušerių veikla, tinkamos žinios ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą;

b) 3 dalies c punkte nurodytų dalykų tinkamos žinios ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą;

c) 3 dalies d punkte nurodytos klinikinės patirties tinkamos žinios ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į naujausias švietimo reformas ir mokslo ir technologijų pažangą;

d) 3 dalies e punkte nurodytos sveikatos priežiūros personalo rengimo žinios ir darbo su juo patirtis ir kompetencijos, kurios būtinos turėti įgijus tokių žinių ir patirties, atsižvelgiant į naujausias švietimo reformas ir mokslo ir technologijų pažangą.“

(28) 41 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. V priedo 5.5.2 punkte nurodytas akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas automatiškai pripažįstamas pagal 21 straipsnį, jei kvalifikacijos atitinka tokius kriterijus:

a) užbaigtas ne trumpesnis kaip trejų metų trukmės akušerio rengimas pagal dieninio mokymo programą;

b) užbaigtas ne trumpesnis kaip dvejų metų arba 3 600 valandų trukmės akušerio rengimas pagal dieninio mokymo programą, kurio leidžiama siekti turint V priedo 5.2.2 punkte nurodytą bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą;

c) užbaigtas ne trumpesnis kaip 18 mėnesių arba 3 000 valandų trukmės akušerio rengimas pagal dieninio mokymo programą, kurio leidžiama siekti turint V priedo 5.2.2 punkte nurodytą bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, ir vienerių metų profesinę praktiką, patvirtintą pažymėjimu, išduotu vadovaujantis 2 dalies nuostatomis.“

(29) Į 43 straipsnį įterpiama ši 1a dalis:

„1a. Valstybės narės akušerių formalias kvalifikacijas pripažįsta automatiškai, jei jas turintis pareiškėjas pradėjo rengimo kursą iki [įrašyti iš dalies pakeistos direktyvos įsigaliojimo datą] ir priėmimo į jį sąlyga pagal I būdą buvo dešimties metų arba lygiavertis bendrasis išsilavinimas arba užbaigtas bendrosios praktikos slaugytojo rengimas, kurio leidžiama siekti po dešimties metų trukmės bendrojo išsilavinimo arba patenkinus lygiavertį priėmimo į studijas reikalavimą prieš pradėdant akušerio rengimą pagal II būdą.“

(30) 44 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymu turi būti patvirtinama, kad užbaigtas bent penkerius metus trukęs (tai taip pat gali būti išreikšta lygiavertiais ECTS kreditais) rengimas, apimantis bent jau:

a) ketverių metų trukmės teorinį ir praktinį rengimą universitete ar aukštojoje mokykloje, kurios lygis pripažintas kaip lygiavertis, arba kurią prižiūri universitetas;

b) po teorinio ir praktinio rengimo atliktą šešių mėnesių praktiką visuomenei skirtoje vaistinėje arba ligoninėje, prižiūrint tos ligoninės farmacijos skyriui.

Šioje dalyje nurodytas rengimo ciklas apima bent jau V priedo 5.6.1 punkte apibūdintą programą. Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus pagal 58a straipsnį dėl pakeitimų V priedo 5.6.1. punkte pateiktame sąraše, siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą.

Antroje pastraipoje nurodyti pakeitimai neturi sudaryti prielaidų jokiai valstybei narei keisti esamų su profesijų struktūra susijusių teisės principų dėl fizinių asmenų rengimo ir jų galimybių siekti tokio rengimo.“

b) Straipsnis papildomas 4 dalimi:

„Komisija įgaliojama pagal 58a straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriuose nurodoma:

a) 3 dalies a punkte nurodytų vaistų ir jų gamybai naudojamų medžiagų tinkamos žinios ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą;

b) 3 dalies b punkte nurodytų dalykų tinkamos žinios ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą;

c) 3 dalies c punkte nurodytų dalykų tinkamos žinios ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą;

d) 3 dalies d punkte nurodytų mokslinių duomenų įvertinimo tinkamos žinios ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą.“

(31) 45 straipsnio 2 dalyje įterpiamas h punktas:

„h) neigiamos reakcijos į farmacijos produktus atvejų pranešimu kompetentingoms valdžios institucijoms.“

(32) 46 straipsnis pakeičiamas taip:

„46 straipsnis

Architekto rengimas

1. Architekto rengimo trukmė turi būti ne trumpesnė kaip šešeri metai (tai gali taip pat būti išreikšta ECTS kreditais). Rengimą valstybėje narėje sudaro vienas iš šių dalykų:

a) ne trumpesnės kaip ketverių metų studijos pagal dieninio mokymo programą universitete arba lygiavertėje mokymo institucijoje, kurios užbaigiamos sėkmingai išlaikant universiteto lygio egzaminus ir atlikus ne trumpesnę kaip dviejų metų mokamą stažuotę;

b) ne trumpesnės kaip penkerių metų studijos pagal dieninio mokymo programą universitete arba lygiavertėje mokymo institucijoje, kurios užbaigiamos sėkmingai išlaikant universiteto lygio egzaminus ir atlikus ne trumpesnę kaip vienerių metų mokamą stažuotę.“

2. Universitetinio lygio studijose, kurių pagrindinė sudėtinė dalis yra architektūra, turi būti išlaikyta teorinių ir praktinių architektūrinio rengimo aspektų pusiausvyra ir užtikrintas toliau nurodytų žinių, įgūdžių ir kompetencijų įgijimas:

a) gebėjimas kurti architektūros projektus, kurie atitiktų estetinius ir techninius reikalavimus;

b) tinkamos architektūros istorijos, teorijų, susijusių menų, technologijų ir humanitarinių mokslų žinios;

c) tinkamos vaizduojamojo meno ir jo įtakos architektūros projekto kokybei žinios;

d) tinkamos miestų projektavimo, planavimo žinios ir įgūdžiai, reikalingi planavimo procese;

e) supratimas apie žmonių ir pastatų, pastatų ir jų aplinkos santykį ir apie poreikį suderinti pastatus ir erdvę tarp jų su žmonių poreikiais ir žmogiškuoju masteliu;

f) architekto profesijos ir architekto vaidmens visuomenėje supratimas, ypač rengiant socialinių veiksmų įvertinimo aprašus;

g) tyrimo ir projekto aprašų rengimo metodikos supratimas;

h) konstrukcinio projektavimo, su pastatų projektavimu susijusių konstrukcinių ir inžinerinių problemų supratimas;

i) tinkamos žinios apie fizines problemas ir technologijas ir pastatų funkcijas, kad jų vidus būtų patogus, o patys pastatai apsaugotų nuo klimato poveikio;

j) būtini projektavimo įgūdžiai, siekiant patenkinti pastato naudotojo reikalavimus atsižvelgiant į apribojimus, kylančius dėl kainos veiksnių ir statybos normų;

k) tinkamos žinios apie sektorius, organizacijas, teisės aktus ir procedūras, reikalingas tam, kad projektų koncepcijos taptų pastatais, o planai būtų įtraukti į bendrąjį planavimą.

3. Mokama stažuotė atliekama valstybėje narėje, prižiūrint asmeniui, kuris pateikia tinkamas garantijas dėl savo sugebėjimo rengti praktiškai. Stažuotė atliekama po 1 dalyje nurodytų studijų. Mokamos stažuotės užbaigimas patvirtintamas pažymėjimu, kuris išduodamas kartu su formalias kvalifikacijas patvirtinančiu dokumentu.

4. „Komisija įgaliojama pagal 58a straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriuose nurodoma:

a) 2 dalies i punkte nurodytų dalykų tinkamos žinios ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių žinių, atsižvelgiant į technikos pažangą ir naujausius pokyčius švietimo srityje;

b) 2 dalies j punkte nurodytų projektavimo įgūdžių įgijimas ir kompetencijos, kurias būtina turėti įgijus tokių įgūdžių, atsižvelgiant į technikos pažangą ir naujausius pokyčius švietimo srityje.“

(33) 47 straipsnis pakeičiamas taip:

„47 straipsnis

Nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo architektų rengimo reikalavimų

Nukrypstant nuo 46 straipsnio, 21 straipsnio nuostatas atitinkančiu laikomas ir toks rengimas: rengimas pagal socialinio skatinimo schemas arba nenuoseklios studijos universitete pagal 46 straipsnio reikalavimus, patvirtint architektūros egzaminu, kurį išlaikęs asmuo prižiūrint architektui ar architektų biurui dirbo architektūros srityje ne trumpiau kaip septynerius metus. Egzaminas turi būti universiteto lygio ir lygiavertis 46 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytam galutiniam egzaminui.“

(34) Į 49 straipsnį įterpiama ši 1a dalis:

„1a. 1 dalis taip pat taikoma į V priedo sąrašą įtraukto architekto formalios kvalifikacijos įrodymui, kai rengimo kursas pradėtas [įrašyti datą, kuri turi būti dvejai metai po 3 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos datos].“

(35) III antraštinėje dalyje įterpiamas šis IIIA skyrius:

„IIIA skyrius

Automatinis pripažinimas, remiantis bendraisiais rengimo principais

49a straipsnis

Bendroji rengimo struktūra

1. Šio straipsnio tikslais bendroji rengimo struktūra reiškia bendrą žinių, įgūdžių ir kompetencijų rinkinį, reikalingą siekiant užsiimti konkrečia profesija. Tokios profesijos įsigijimo ir užsiėmimo ja tikslais valstybė narė pateikia įrodymą apie tokios struktūros pagrindu įgytą kvalifikaciją, tos valstybės narės išduoto formalios kvalifikacijos įrodymo vienodą galiojimą jos teritorijoje, su sąlyga, kad tokia struktūra atitinka 2 dalyje nurodytus kriterijus. Tokie kriterijai turi atitikti 3 dalyje nurodytas specifikacijas.

2. Bendroji rengimo struktūra atitinka tokias sąlygas:

- (a) palyginti su III antraštinės dalies I skyriuje nurodyta rengimo įrodymo pripažinimo bendrąja sistema, taikant bendrąją rengimo struktūrą, daugiau specialistų sudaromos galimybės judėti iš vienos valstybės narės į kitą;
- (b) susijusi profesija jau yra reglamentuojama ne mažiau kaip trečdalyje visų valstybių narių;
- (c) bendrą žinių, įgūdžių ir kompetencijų rinkinį sudaro ne mažiau kaip trečdalyje visų valstybių narių švietimo ir rengimo sistemose apibrėžtos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos;
- (d) į tokią bendrąją rengimo struktūrą įtrauktos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos yra pagrįsti Europos kvalifikacijų sąrangos lygmenimis, apibrėžtais Europos Parlamento ir Tarybos rekomendacijos dėl Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sąrangos kūrimo(*) II priede;
- (e) susijusi profesija nėra įtraukta į kitą bendrąją rengimo struktūrą ir nėra reglamentuojama pagal III antraštinės dalies III skyrių;
- (f) bendroji rengimo struktūra buvo parengta skaidriais pagrindais vykdant atitinkamą procedūrą, dalyvaujant valstybių narių, kuriose profesija nėra reglamentuojama, suinteresuotiesiems subjektams;
- (g) taikant bendrąją rengimo struktūrą, bet kokios valstybės narės piliečiai gali siekti tokiai struktūrai priklausančios kvalifikacijos ir nebūdamas profesinės organizacijos nariu ar joje prisiregistravęs.

3. Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus pagal 58a straipsnį dėl bendrojo žinių, įgūdžių ir kompetencijų rinkinio, taip pat dėl kvalifikacijų, įtrauktų į bendrąją rengimo struktūrą.

4. Valstybės narės praneša Komisijai profesijos, kuri įgyjama pagal 3 dalyje nurodytą bendrąją rengimo struktūrą, profesinį vardą.

5. Valstybė narė gali prašyti leisti jos teritorijoje netaikyti 3 dalyje nurodytos bendrosios rengimo struktūros, jei ji buvo priversta reglamentuojamą profesiją įvesti savo teritorijoje kitokiu būdu, jei jos buvo reikalaujama pakeisti esminius su profesijų struktūra susijusius nacionalinius principus dėl tokių profesijų įsigijimo ir užsiėmimo jomis sąlygų, arba jei valstybė narė nenori savo nacionalinės kvalifikacijų sistemos susieti su bendrojoje rengimo struktūroje nurodytomis kvalifikacijomis. Komisija, siekdama taikyti tokią išimtį susijusioms valstybėms narėms, gali priimti įgyvendinimo sprendimą.

Bendrieji rengimo testai

1. Šio straipsnio tikslais bendrasis rengimo testas reiškia tinkamumo testą, kuriuo įvertinamas specialisto sugebėjimas užsiimti profesija visose tą profesiją reglamentuojančiose valstybėse narėse. Asmeniui, sėkmingai išlaikiusiam bendrąjį rengimo testą, leidžiama užsiimti profesija ir vykdyti atitinkamą profesinę veiklą valstybėje narėje tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios yra taikomos asmenims, profesines kvalifikacijas įgijusiems toje valstybėje narėje.

2. Bendrasis rengimo testas atitinka tokias sąlygas:

- (a) palyginti su III antraštinės dalies I skyriuje nurodyta rengimo įrodymo pripažinimo bendrąja sistema, taikant bendrąjį rengimo testą, daugiau specialistų sudaromos galimybės judėti iš vienos valstybės narės į kitą;
- (b) susijusi profesija jau yra reglamentuojama ne mažiau kaip trečdalyje visų valstybių narių;
- (c) bendrasis rengimo testas sudarytas skaidriais pagrindais taikant atitinkamą procedūrą, dalyvaujant valstybių narių, kuriose profesija nėra reglamentuojama, suinteresuotiesiems subjektams;
- (d) bendrąjį rengimo testą gali laikyti visų valstybių narių piliečiai ir dalyvauti praktiškai organizuojant tokius testus valstybėse narėse net nebūdami profesinės organizacijos nariais ar joje prisiregistravę.

3. Komisija įgaliojama pagal 58a straipsnį priimti deleguotuosius teisės aktus dėl tokių bendrųjų rengimo testų sąlygų.

(*) OL C 111, 2008 5 6, p.1.“

(36) Į 50 straipsnį įterpiama ši 3a dalis:

„3a. Iškilus pagrįstų abejonių, priimančioji valstybė narė gali reikalauti valstybės narės kompetentingas valdžios institucijas patvirtinti, kad pareiškėjui nėra laikinai ar visam sustabdyta teisė užsiimti profesija dėl sunkaus profesinio nusižengimo ar apkaltinimo padarius kriminalinį nusikaltimą, susijusį su bet kokia jo ir (arba) jos profesine veikla.“

(37) Į 52 straipsnį pridedama ši 3 dalis:

„3. Valstybė narė gali nesuteikti teisės naudoti profesinį vardą profesinių kvalifikacijų turėtojams, jei ji apie tokią asociaciją ar organizaciją nepranešė Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pagal 3 straipsnio 2 dalį.“

(38) 53 straipsnis papildomas šia antra pastraipa:

„Valstybė narė užtikrina, kad specialisto kalbos mokėjimą tikrintų kompetentinga valdžios institucija po to, kai yra priimami 4d straipsnyje, 7 straipsnio 4 dalyje ir 51 straipsnio 3 dalyje nurodyti sprendimai; kalbos mokėjimas tikrinamas jei yra

didelių ir konkrečių abejonių dėl tinkamo specialisto kalbos mokėjimo jam siekiant užsiimti pageidaujama profesine veikla.

Jei tai yra profesijos, galinčios turėti poveikį paciento saugumui, valstybės narės gali kompetentingoms valdžios institucijoms suteikti teisę tikrinti visų susijusių specialistų kalbos mokėjimą, jei nacionalinės sveikatos priežiūros sistemos atstovai to aiškiai prašo arba jei nacionalinės pacientams atstovaujančios organizacijos prašo patikrinti savarankiškai dirbančius ir nacionalinei sveikatos priežiūros sistemai nepriklausančius specialistus.

Tikrinant bet kokią kalbos mokėjimą, turi būti apsiribojama vienos valstybės narės oficialios kalbos mokėjimo tikrinimu (tikrinamą kalbą pasirenka susijęs asmuo). Kalbos mokėjimo tikrinimas turi būti proporcingas veiklai, kuria specialistas ketina užsiimti, ir toks tikrinimas specialistui turi būti nemokamas. Susijusiam asmeniui turi būti leidžiama tokio tikrinimo rezultatus užginčyti nacionaliniuose teismuose.“

- (39) IV antraštinėje dalyje įterpiamas 55a straipsnis:

„55a straipsnis

Mokamos stažuotės pripažinimas

Priimančioji valstybė narė, siekdama suteikti teisę užsiimti reglamentuojama profesija, turi pripažinti kitoje valstybėje narėje atliktą mokamą stažuotę, kurios baigimą patvirtina tos valstybės narės kompetentinga valdžios institucija.“

- (40) V antraštinės dalies pavadinimas pakeičiamas taip:

„V antraštinė dalis

ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS IR ATSAKOMYBĖ UŽ ĮGYVENDINIMĄ PILIEČIŲ ATŽVILGIU“.

- (41) 56 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Priimančiosios valstybės narės ir kilmės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos, laikydamosi asmens duomenų apsaugos teisės aktų, numatytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB ir direktyvoje 2002/58/EB (*), keičiasi informacija apie drausminius veiksmus arba baudžiamąsias sankcijas arba apie visas kitas reikšmingas specifines aplinkybes, kurios gali turėti pasekmių veiklos pagal šią direktyvą vykdymui.

(*) OL L 201, 2002 7 31, p. 37.“

- (42) Įterpiamas šis 56a straipsnis:

„56a straipsnis

Įspėjimo mechanizmas

1. Valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos praneša visų kitų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms ir Komisijai specialisto, kuriam nacionalinės valdžios institucijos arba teismai uždraudė tos valstybės narės teritorijoje vykdyti (net jei tai būtų laikinai) tokią profesinę veiklą:

a) šeimos medicinos praktikos gydytojo, turinčio V priedo 5.1.4 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;

b) medicinos gydytojo specialisto, turinčio teisę naudoti V priedo 5.1.3 punkte nurodytą profesinį vardą;

c) bendrosios praktikos slaugytojo, turinčio V priedo 5.2.2 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;

d) gydytojo odontologo, turinčio V priedo 5.3.2 punkte nurodytą profesinę kvalifikaciją;

e) odontologo specialisto, turinčio V priedo 5.3.3 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;

f) veterinarijos gydytojo, turinčio V priedo 5.4.2 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą, nebent apie jį jau būtų buvę pranešta pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB (*) 32 straipsnį;

g) akušerio, turinčio V priedo 5.5.2 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;

h) vaistininko, turinčio V priedo 5.6.2 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;

i) asmenų, turinčių VII priedo 2 punkte nurodytą pažymėjimą, liudijantį, kad jis užbaigė rengimo kursą, kuris atitinka atitinkamai 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40, arba 44 straipsniuose nurodytus minimalius reikalavimus, tačiau kuris prasidėjo anksčiau nei V priedo 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 punktuose nurodytų kvalifikacijų įsigijimo atskaitos datos.

j) asmenų, turinčių pažymėjimą apie įgytas teises, kaip nurodyta 23, 27, 29, 33, 37 ir 43 straipsniuose.

Pirmoje pastraipoje nurodyta informacija turi būti išsiųsta ne vėliau kaip per tris dienas nuo sprendimo, kuriuo uždraudžiama susijusius specialistus vykdyti profesinę veiklą, priėmimo datos.

2. Direktyvoje 2006/123/EB neaptais atvejais, kai valstybėje narėje įsisteigęs specialistas užsiima profesine veikla naudodamas profesinį vardą, kuris nėra nurodytas 1 dalyje, pagal šią direktyvą valstybė narė, gavusi faktinę informaciją apie atitinkamą elgesį, specifinius veiksmus ar aplinkybes, susijusias su tokia veikla, kuri galėtų sukelti didelę žalą asmenų sveikatai arba saugumui arba aplinkai kitoje valstybėje narėje, nedelsiant apie tai praneša kitai susijusiai valstybei narei ir Komisijai. Ta informacija turi būti išsami tik tiek, kiek griežtai reikalinga siekiant nustatyti susijusį specialistą, ir joje turi būti nuoroda į kompetentingos valdžios institucijos sprendimą, kuriuo uždraudžiama jam (jai) užsiimti profesine veikla. Kitos

valstybės narės gali prašyti pateikti papildomą informaciją 8 ir 56 straipsniuose nurodytomis sąlygomis.

3. Asmens duomenų tvarkymas valstybių narių informacijos mainų elektroniniu būdu pagal 1 ir 2 dalį tikslais vykdomas laikantis direktyvų 95/46/EB ir 2002/58/EB. Komisija asmens duomenis tvarko pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 nuostatas.

4. Valstybės narės numato, kad specialistai, apie kuriuos įspėjimai yra išsiųsti kitoms valstybėms narėms, būtų raštu informuoti apie įspėjimo sprendimus tuo pačiu metu, kai buvo paskelbtas įspėjimas; tokie specialistai gali apskusti sprendimą nacionaliniame teisme arba prašyti tokius sprendimus pakeisti ir turi teisę į atlyginimą dėl kitoms valstybėms narėms išsiųsto neteisingo įspėjimo patirtos žalos – tokiais atvejais sprendime turi būti nurodyta, kad įspėjimo sprendimas yra specialisto apskustas ir nagrinėjamas teisme.

5. Komisija priima įgyvendinimo teisės aktus dėl įspėjimo mechanizmo taikymo. Į įgyvendinimo aktą turi būti įtrauktos nuostatos dėl kompetentingų valdžios institucijų, įgaliotų siųsti ir (arba) gauti įspėjimus, dėl įspėjimų papildymo nauja informacija, dėl įspėjimų atšaukimo ir panaikinimo, dėl prieigos prie duomenų teisės, dėl įspėjimuose pateiktos informacijos taisymo būdų, dėl priemonių siekiant užtikrinti informacijos patikros ir išsaugojimo laikotarpių saugumą. Tie įgyvendinimo teisės aktai priimami laikantis 58 straipsnyje nurodytos patariamąsios procedūros.

(*) OL L 376, 2006 12 27, p. 36.“

(43) 57 straipsnis pakeičiamas taip:

„57 straipsnis

Centrinė internetinė prieiga prie informacijos

1. Valstybės narės užtikrina, kad kontaktiniuose centruose internete būtų prieinama ir reguliariai atnaujinama tokia informacija:

a) valstybės narės visų reglamentuojamų profesijų, kaip apibrėžta 3 straipsnio 1 dalies a punkte, sąrašas, įskaitant už kiekvieną reglamentuojamą profesiją atsakingos kompetentingos valdžios institucijos ir 57b straipsnyje nurodyto pagalbos centro kontaktinius duomenis;

b) specialybių, kurias turintiems asmenims gali būti išduoti Europos profesiniai pažymėjimai, sąrašas; veikiančių ir kompetentingų pažymėjimus išduodančių kompetentingų valdžios institucijų sąrašas;

c) visų specialybių, kurioms valstybės narės savo nacionaliniuose įstatymuose ir reglamentuose taiko 7 straipsnio 4 dalies nuostatas, sąrašas;

d) reglamentuojamo mokymo ir rengimo ir 11 straipsnio c punkto ii papunktyje nurodyto specialios struktūros profesinio rengimo sąrašas;

e) visi kiekvienai valstybės narės reglamentuojamai profesijai taikomi šioje direktyvoje nurodyti reikalavimai, procedūros ir formalumai, įskaitant visus piliečių mokėtinus mokesčius ir pateiktinus dokumentus;

f) informacija, kaip remiantis nacionaliniais teisės aktais ir reglamentais apskūsti kompetentingų valdžios institucijų sprendimus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodyta informacija ir pagalba būtų teikiama aiškiai ir suprantamai, kad ji būtų lengvai prieinama nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis ir būtų nuolat atnaujinama.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kontaktinių centrų ir kompetentingų valdžios institucijų darbuotojai į kiekvieną kontaktiniam centrui adresuotą prašymą pateikti informaciją atsakytų kiek įmanoma greičiau. Tuo tikslu jos taip pat gali perduoti tokius prašymus pateikti informaciją 57b straipsnyje nurodytiems pagalbos centrams ir informuotų apie tai susijusius piliečius.

4. Valstybės narės ir Komisija imasi papildomų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad kontaktiniai centrai teiktų 1 dalyje numatytą informaciją kitomis oficialiomis Sąjungos kalbomis. Tai neturi daryti poveikio valstybių narių teisės aktams dėl kalbų naudojimo jų teritorijoje.

5. Valstybės narės bendradarbiauja tarpusavyje ir su Komisija 1, 2 ir 4 dalies nuostatų įgyvendinimo tikslais.“

(44) Įterpiamas šis 57a straipsnis:

„57a straipsnis

Procedūrų atlikimas elektroninėmis priemonėmis

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi reikalavimai, procedūros ir formalumai, susiję su šioje direktyvoje aptariamais dalykais, būtų lengvai įvykdomi nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis atitinkamuose kontaktiniuose centruose.

2. 1 dalis netaikoma tinkamumo testo atlikimui arba prisitaikymo laikotarpiui, kaip apibrėžta 14 straipsnio 1 dalyje.

3. Kai valstybėms narėms yra pagrįsta prašyti išankstinio elektroninio parašo, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 1999/93/EB (*), siekiant atlikti 1 dalyje nurodytas procedūras, valstybės narės priima elektroninius parašus, atitinkančius Komisijos sprendimą 2009/767/EB(**) ir suteikia technines priemones saugių elektroninių parašų, apibrėžtų Komisijos sprendimu 2011/130/ES(***), formatams apdoroti.

4. Visos procedūros vykdomos pagal Direktyvos 2006/123/EB nuostatas dėl kontaktinių centrų. Laikotarpių, kurių turi laikytis valstybės narės, atlikdamos šioje direktyvoje nurodytas procedūras ir formalumus, pradžia yra piliečio paraiškos padavimo kontaktiniame centre data.

(*) OL L 13, 2000 1 19, p. 12.

(**) OL L 274, 2009 10 20, p. 36.

(***) OL L 53, 2011 2 26, p. 66.“

(45) Įterpiamas šis 57b straipsnis:

„57b straipsnis

Pagalbos centrai

1. Kiekviena valstybė narė ne vėliau kaip [įrašyti teisės akto perkėlimo datą] skiria pagalbos centrą, kurio funkcija yra pagalbos dėl profesinių kvalifikacijų, numatytų šioje direktyvoje, pripažinimo teikimas piliečiams ir kitų valstybių narių centrams, įskaitant informaciją apie profesijas ir veiklos vykdymą pagal tas profesijas reglamentuojančius nacionalinius teisės aktus, socialinius teisės aktus ir, kai taikytina, etikos taisykles.

2. Priimančių valstybių narių pagalbos centrai padeda piliečiams realizuoti pagal šią direktyvą jiems suteiktas teises, jei reikia, padedant kilmės valstybės narės pagalbos centrui ir kompetentingoms valdžios institucijoms ir priimančiosios valstybės narės kontaktiniams centrams.

3. Kiekviena priimančiosios valstybės narės kompetentinga valdžios institucija visapusiškai bendradarbiauja su priimančiosios valstybės narės pagalbos centru ir tokių centrų prašymu teikia jiems informaciją.

4. Komisijos prašymu pagalbos centrai informuoja Komisiją apie užklausimus, susijusius su Komisijos sprendžiamais klausimais per du mėnesius nuo tokio prašymo gavimo.“

(46) 58 straipsnis pakeičiamas taip:

„58 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komitetas padeda Komisijai pripažinti profesines kvalifikacijas. Tai komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Jei daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.“

(47) Įterpiamas šis 58a straipsnis:

„58a straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius teisės aktus atsižvelgiant į šiame straipsnyje nurodytas sąlygas.

2. Įgaliojimas priimti deleguotuosius aktus, nurodytas 3 straipsnio 2 dalyje, 4a straipsnio 7 dalyje, 4b straipsnio 2 dalyje, 20 straipsnyje, 21a straipsnio 3 dalyje, 24

straipsnio 4 dalyje, 25 straipsnio 5 dalyje, 26 straipsnio 2 dalyje, 31 straipsnio 2 dalyje, 31 straipsnio 7 dalyje, 34 straipsnio 2 dalyje, 34 straipsnio 4 dalyje, 35 straipsnio 4 dalyje, 38 straipsnio 1 dalyje, 38 straipsnio 4 dalyje, 40 straipsnio 1 dalyje, 40 straipsnio 4 dalyje, 44 straipsnio 2 dalyje, 44 straipsnio 4 dalyje, 46 straipsnio 4 dalyje, 49a straipsnio 3 dalyje ir 49b straipsnio 3 dalyje suteikiamas Komisijai nuo [įrašyti datą, kuri turi būti iš dalies keičiančios direktyvos įsigaliojimo data] neribotam laikui.

3. Įgaliojimą priimti deleguotuosius aktus, nurodytas 3 straipsnio 2 dalyje, 4a straipsnio 7 dalyje, 4b straipsnio 2 dalyje, 20 straipsnyje, 21a straipsnio 3 dalyje, 24 straipsnio 4 dalyje, 25 straipsnio 5 dalyje, 26 straipsnio 2 dalyje, 31 straipsnio 2 dalyje, 31 straipsnio 7 dalyje, 34 straipsnio 2 dalyje, 34 straipsnio 4 dalyje, 35 straipsnio 4 dalyje, 38 straipsnio 1 dalyje, 38 straipsnio 4 dalyje, 40 straipsnio 1 dalyje, 40 straipsnio 4 dalyje, 44 straipsnio 2 dalyje, 44 straipsnio 4 dalyje, 46 straipsnio 4 dalyje, 49a straipsnio 3 dalyje ir 49b straipsnio 3 dalyje gali bet kada panaikinti Europos Parlamentas arba Taryba. Sprendimu dėl įgaliojimų panaikinimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Jis įsigalioja kitą dieną nuo sprendimo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba jame nurodytą vėlesnę dieną. Jis neturi poveikio jau galiojantiems deleguotiesiems teisės aktams.

4. Priėmusi deleguotąjį aktą, Komisija apie tai iškart tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 3 straipsnio 2 dalį, 4a straipsnio 7 dalį, 4b straipsnio 2 dalį, 20 straipsnį, 21a straipsnio 3 dalį, 24 straipsnio 4 dalį, 25 straipsnio 5 dalį, 26 straipsnio 2 dalį, 31 straipsnio 2 dalį, 31 straipsnio 7 dalį, 34 straipsnio 2 dalį, 34 straipsnio 4 dalį, 35 straipsnio 4 dalį, 38 straipsnio 1 dalį, 38 straipsnio 4 dalį, 40 straipsnio 1 dalį, 40 straipsnio 4 dalį, 44 straipsnio 2 dalį, 44 straipsnio 4 dalį, 46 straipsnio 4 dalį, 49a straipsnio 3 dalį ir 49b straipsnio 3 dalį priimtas deleguotasis teisės aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba neišreiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba praneša Komisijai, kad neprieštaraus. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis gali būti pratęstas dviem mėnesiais.“

(48) 59 straipsnis pakeičiamas taip:

„59 straipsnis

Skaidrumas

1. Valstybės narės iki [įrašyti datą, kuri turi būti direktyvos perkėlimo laikotarpio pabaigos data] perduoda Komisijai esamų pagal jų nacionalinę teisę reglamentuojamų profesijų sąrašą. Apie visus šio reglamentuojamų profesijų sąrašo pakeitimus taip pat turi būti nedelsiant pranešama Komisijai. Komisija sukuria tokios informacijos duomenų bazę, kuri turi būti viešai prieinama, ir ją tvarko.

2. Valstybės narės nagrinėja, ar pagal jų teisinės sistemos reikalavimus konkrečios profesinės kvalifikacijos turėtojiu apribojus galimybę įsigyti profesiją arba vykdyti

profesinę veiklą, įskaitant naudojimąsi profesiniu vardu ir veiklos pagal tokį profesinį vardą vykdymą, nebūtų pažeisti toliau nurodyti principai:

a) reikalavimai neturi būti nei tiesiogiai nei netiesiogiai diskriminuojantys dėl tautybės ar gyvenamosios vietos;

b) svarbiausia reikalavimų priežastis turi būti visuomenės interesas;

c) reikalavimai turi būti tinkami siekiant įgyvendinti nusistatytą tikslą ir jais neturi būti reikalaujama daugiau, nei reikia tokiam tikslui pasiekti.

3. 1 dalis taip pat taikoma profesijoms, kurias valstybėje narėje reglamentuoja asociacija ar organizacija, kaip apibrėžta 3 straipsnio 2 dalyje ir reikalavimuose dėl narystės būtinybės.

4. Iki [įrašyti datą, kuri turi būti direktyvos perkėlimo laikotarpio pabaigos data] valstybės narės pateikia informaciją apie reikalavimus, kuriuos jos ketina taikyti ir nurodyti priežastis, kodėl jų reikalavimai atitinka 2 dalies nuostatas. Per šešis mėnesius nuo priemonės priėmimo valstybės narės pateikia informaciją apie jų vėliau pradėtus taikyti reikalavimus ir nurodo priežastis, kodėl jų reikalavimai atitinka 2 dalies nuostatas.

5. Iki [įrašyti datą, kuri turi būti direktyvos perkėlimo laikotarpio pabaigos data], o vėliau – kas dveji metai, valstybės narės taip pat pateikia ataskaitą apie panaikintus arba sušvelnintus reikalavimus.

6. Komisija persiunčia ataskaitas kitoms valstybėms narėms, kurios per šešis mėnesius pateikia savo pastabas. Per tą patį laikotarpį Komisija dėl tų ataskaitų tariasi su suinteresuotomis šalimis, įskaitant susijusius specialistus.

7. Remdamasi valstybių narių koordinatorių grupei, įsteigtai pagal Komisijos sprendimą Nr. 2007/172/EB*, pateikta informacija, Komisija pateikia suvestinę ataskaitą, dėl kurios gali būti teikiamos pastabos.

8. Atsižvelgdama į 6 ir 7 dalyje nurodytas pastabas, Komisija [įrašyti datą, kuri turi būti vieneri metai po direktyvos perkėlimo laikotarpio pabaigos] pateikia savo galutines išvadas Tarybai ir Europos Parlamentui, kartu, jei reikalinga, pateikdama atitinkamus pasiūlymus dėl tolesnių iniciatyvų.

(*) OL L 79, 2007 3 20, p. 38.“

(49) 61 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Kai taikytina, Komisija priima įgyvendinimo sprendimą leisti atitinkamai valstybei narei ribotą laikotarpį nukrypti nuo atitinkamos nuostatos.“

(50) II ir III priedai išbraukiami.

(51) VII priedo 1 punktas papildomas šiuo g punktu:

„g) jei valstybė narė reikalauja iš savo piliečių, įrodymas, kad teisė užsiimti profesine veikla nėra laikinai sustabdyta ir įrodymas dėl teistumo nebuvimo.

2 straipsnis

[VRI reglamento] pakeitimas

[VRI reglamento] I priedo 2 punktą pakeičiamas taip:

„2. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB(*): 4a–4e straipsniai, 8 straipsnis, 21a straipsnis, 50 straipsnis, 51 straipsnis, 56 straipsnis ir 56a straipsnis.

(*) OL L 255, 2005 9 30, p. 22.“

3 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais, įsigaliojusiais ne vėliau kaip per [įrašyti datą, kuri turi būti dvejų metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo data], įgyvendinama ši direktyva. Jos nedelsdamos praneša Komisijai tų nuostatų tekstus.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

4 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO (INICIATYVOS) STRUKTŪRA

- 1.1. Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas
- 1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys) VGV / VGB sistemoje
- 1.3. Pasiūlymo (iniciatyvos) pobūdis
- 1.4. Tikslas (-ai)
- 1.5. Pasiūlymo (iniciatyvos) pagrindas
- 1.6. Trukmė ir finansinis poveikis
- 1.7. Numatomas (-i) valdymo metodas (-ai)

2. VALDYMO PRIEMONĖS

- 2.1. Priežiūros ir atskaitomybės taisyklės
- 2.2. Valdymo ir kontrolės sistema
- 2.3. Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės

3. NUMATOMAS PASIŪLYMO (INICIATYVOS) FINANSINIS POVEIKIS

- 3.1. Atitinkama (-os) daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-ės)
- 3.2. Numatomas poveikis išlaidoms
 - 3.2.1. *Numatomo poveikio išlaidoms suvestinė*
 - 3.2.2. *Numatomas poveikis veiklos asignavimams*
 - 3.2.3. *Numatomas poveikis administracinio pobūdžio asignavimams*
 - 3.2.4. *Suderinamumas su dabartine daugiamete finansine programa*
 - 3.2.5. *Trečiųjų šalių finansinis įnašas*
- 3.3. Numatomas poveikis įplaukoms

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

6. PASIŪLYMO (INICIATYVOS) STRUKTŪRA

6.1. Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva Nr. xxx, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo.

6.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys) VGV / VGB sistemoje²⁶

Vidaus rinka – žinių ekonomika

Vidaus rinka – paslaugos

6.3. Pasiūlymo (iniciatyvos) pobūdis

Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su **nauja priemone**

6.4. Tikslai

6.4.1. Komisijos daugiametis (-čiai) strateginis (-iai) tikslas (-ai), kurio (-ių) siekiama šiuo pasiūlymu (šia iniciatyva)

Komunikate „Bendrosios rinkos aktas. Dvylika svertų augimui skatinti ir pasitikėjimui stiprinti“ (COM(2011) 206 galutinis) Komisija pasiūlė atnaujinti teisės aktus, kuriais reglamentuojamas profesinių kvalifikacijų pripažinimas. Bendrosios rinkos akte aiškiai kalbama apie Europos profesinio pažymėjimo (toliau – EPP) kaip priemonės, palengvinsiančios specialistų judumą, sukūrimą (elektroninio pažymėjimo pavidalu) ir kartu raginama stiprinti valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pasitikėjimą ir siekti kuo didesnės naudos vartotojams bei darbdaviams.

Pradėjus naudoti EPP turėtų išaugti esamų pripažinimo procedūrų našumas ir sumažėti sąnaudų. Labai svarbu tai, kad EPP Europos Sąjungoje bus administruojamas centralizuotai, t. y. per Vidaus rinkos informacinę (toliau – VRI) sistemą, kuri toliau bus plėtojama naujomis EPP funkcijomis.

EPP turėtų būti išduodamas, bet neprivalomas jo pageidaujantiems specialistams, o kompetentingoms institucijoms jis būtų privalomas. Per VRI sistemą turėtų būti ne tik administruojamas EPP, bet taip pat diegiamas visai Europai bendras įspėjimo mechanizmas, kuriuo naudodamasi valstybės narės išpėtų viena kitą, jei specialistui dėl drausminių ar kaltinamųjų sankcijų būtų atimta teisė dirbti pagal profesiją, ir pranešama apie naujai išduotus diplomus.

VRI sistema – tai internetinė ryšių priemonė, kurią sukūrė Komisija ir kuria 2008 m. valstybėms narėms pasiūlyta naudotis nemokamai. Šiuo metu VRI sistema naudojama informacijos mainams, numatytiems 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos

²⁶

VGV – veikla grindžiamas valdymas, VGB – veikla grindžiamas biudžeto sudarymas.

Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo ir 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje.

VRI sistema sudaro sąlygas nacionalinėms, regioninėms ir vietos valdžios įstaigoms sparčiai ir lengvai užmegzti ryšį su tokiomis pat kitos valstybės narės įstaigomis laikantis vienodų darbo metodų, dėl kurių sutarė visos valstybės narės. VRI sistema padeda naudotojams: i) rasti institucijas, su kuriomis reikia susisiekti, ii) bendrauti su jomis naudojant iš anksto išverstų klausimų ir atsakymų rinkinius ir iii) naudojant stebėjimo mechanizmą stebėti informacijos prašymo būklės kaitą.

Pasiūlymas VRI sistemą naudoti kaip administracinį centrą, per kurį būtų išduodami ir nuolat stebimi EPP, ir įdiegti įspėjimo mechanizmą dera su šios srities Komisijos politika. Komunikate dėl Bendrosios rinkos akto Komisija nurodė, kad visų pirma ši sistema turėtų būti naudojama kaip partnerystės priemonė, kurios pagrindu būtų įgyvendinamos bendrosios rinkos taisyklės būsimuose Komisijos pasiūlymuose.

Pagal Komisijos priimtą VRI sistemos plėtros strategiją priemonė, kuria naudodamosi valstybės narės Komisijai ir kitoms valstybėms narėms teiks pranešimus, veiks VRI sistemoje. Pagal direktyvą naudojantis šia sistema turėtų būti pranešama ir apie naujai išduotus diplomus.

6.4.2. *Konkretus (-ūs) tikslas (-ai) ir atitinkama VGV / VGB veikla*

8 konkretus tikslas. Palengvinti laisvą kvalifikuotų specialistų judėjimą ES.

Pagrindinė veikla siekiant šio tikslo – parengti pasiūlymą dėl Profesinių kvalifikacijų direktyvos peržiūros, siekiant gerokai supaprastinti ir modernizuoti visą procesą, įskaitant Europos profesinio pažymėjimo diegimą ir naudojimą.

Bendrasis šios priemonės tikslas – paspartinti sprendimų dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo priėmimą ir siekti, kad prašymų pripažinti kvalifikacijas būtų teikiama daugiau.

Kad pasiektume šiuos tikslus, numatome vykdyti tokią veiklą:

1. Didinti visos procedūros skaidrumą ir šiuo tikslu sukurti viešą sąsają, kad specialistai galėtų: i) matyti sąrašą dokumentų, kurie privalomi teikiant prašymą, ii) prašymą atitinkamoms kompetentingoms institucijoms pateikti ir iš jų EPP gauti internetu.
2. Keisti kilmės valstybės narės dalyvavimo procedūroje pobūdį, kad, naudojantis privaloma VRI sistema kaip administraciniu centru, bendru visoms kompetentingoms institucijoms, apdoroti prašymus priimančiajai valstybei narei būtų paprasčiau. VRI sistemos svarba šioje procedūroje padidėjo, todėl, kad veiktų EPP, ši sistema turėtų būti plėtojama toliau.
3. Lengvinti įspėjimų apie specialistus sklaidą.
4. Lengvinti formalios kvalifikacijos įrodymų (diplomų) pranešimų perdavimą per VRI sistemą.

12 konkretus tikslas. Realizuoti visą vidaus rinkos informacinės (VRI) sistemos potencialą, tokiu būdu padedant gerinti vidaus rinkos teisės aktų įgyvendinimą.

Pagal Paslaugų direktyvą naudojimas VRI sistema yra privalomas; naudotis šia sistema bus privaloma ir pagal peržiūrėtą Profesinių kvalifikacijų direktyvą. Šis pasiūlymas naudotis VRI sistema išduodant ir naudojantis EPP, diegiant įspėjimo mechanizmą ir pranešant apie naujai išduotus diplomus dera su Komisijos politika dėl būsimos VRI sistemos plėtotės į kitas Sąjungos teisės sritis (kaip išdėstyta Komisijos komunikate „Geresnis bendrosios rinkos valdymas užtikrinant glaudesnę administracinį bendradarbiavimą: Vidaus rinkos informacinės sistemos (VRI) aprėpties plėtimo ir plėtros strategija“ (COM(2011) 75 galutinis) (VRI strategijos komunikatas)).

Atitinkama VGV / VGB veikla

12/02 01: Vidaus rinkos sukūrimas ir plėtra

6.4.3. *Numatomas (-i) rezultatas (-ai) ir poveikis*

Nurodyti poveikį, kurį pasiūlymas (iniciatyva) turėtų turėti tiksliniams gavėjams (tikslinėms grupėms).

Pasiūlymu užtikrinama:

1. ES piliečių profesinių kvalifikacijų pripažinimo prašymų apdorojimo per VRI sistemą deramas teisinis tikrumas.
2. ES piliečių profesinių kvalifikacijų pripažinimo prašymų apdorojimo deramas skaidrumas.
3. Nacionalinėms institucijoms tenkančios administracinės naštos palengvinimas ir sumažinimas.
4. Šanaudų mažinimas: naujoms sritims nebus kuriama naujų vientikslių priemonių, o bus iš naujo panaudojama ir pertvarkoma esama IT priemonė – ES arba nacionaliniu lygmeniu, kad būtų galima pasinaudoti masto ir įvairovės ekonomikos laimėjimais.
6. Valstybių narių bendradarbiavimo spragų šalinimas, atsižvelgiant į tai, kad Paslaugų direktyvoje daugelio specialistų atžvilgiu jau numatytas įspėjimo mechanizmas, netaikytinas tik sveikatos priežiūros specialistams, kurių atveju rizika visuomenės sveikatai yra labai reikšminga.

6.4.4. *Rezultatų ir poveikio rodikliai*

Nurodyti pasiūlymo (iniciatyvos) įgyvendinimo stebėjimo rodiklius.

Pasiūlymas padės veiksmingiau taikyti Sąjungos teisę profesinių kvalifikacijų srityje ir sutaupti IT plėtros, priežiūros ir valdymo lėšų.

Jo tiesioginis poveikis galėtų būti pamatuotas pagal šiuos rodiklius:

- profesijų, kurių atstovai naudotųsi EPP/VRI sistemos mechanizmu, kad ES jų profesinės kvalifikacijos būtų pripažintos, skaičių. Beje, EPP nebus pradėtas diegti ar padarytas privalomu visoms reglamentuojamoms profesijoms automatiškai,
- kasmet per VRI sistemą apdorojamų EPP prašymų skaičių,
- vidutinį EPP procedūros greitį,
- kompetentingų institucijų, kurios informacijos mainams sistemą naudoja aktyviai (t. y. nėra vien užsiregistravusios kaip naudotojos), skaičių,
- pranešimų apie naujai išduotus diplomus skaičių,
- naudotojų pasitenkinimą (pagal apklausų duomenis).

6.5. Pasiūlymo (iniciatyvos) pagrindas

6.5.1. Trumpalaikiai arba ilgalaikiai poreikiai

Pasiūlymas padidins profesinių kvalifikacijų pripažinimo procedūrų našumą ir paskatins laikiną specialistų judumą, nes išvykstant į užsienį bus taikoma tik viena procedūra, grindžiama visai Europai bendra IT platforma. EPP/VRI sistema bus taikoma specialistams, kurie kreipsis dėl naujosios tvarkos taikymo jiems, ir palaipsniui plėtojama kitų profesijų atžvilgiu. Šiuo požiūriu pradinės sąnaudos mažės, o vėlesnė raida priklausys nuo masto ekonomikos laimėjimų.

Be to, turi būti sukurtas mechanizmas, skirtas įspėti apie specialistus, kurie neteko teisės dirbti pagal profesiją.

Taip pat, kadangi VRI sistema veikė ir anksčiau, naujoji tvarka užtikrins deramą teisinį tikrumą, susijusį su asmens duomenų apdorojimu VRI sistemoje, kaip numatyta VRI reglamente, kuris šiuo metu svarstomas Taryboje ir Europos Parlamente. Naudos duos ir įvairovės ekonomika.

6.5.2. Papildoma ES dalyvavimo nauda

Kadangi VRI sistemą, kaip centralizuotą ryšių priemonę, sukūrė ir globoja Komisija, savaime suprantama, kad ji sieks užtikrinti, kad EPP išdavimo procesas būtų pradėtas ir vykdomas sklandžiai ir kad valstybių narių tarpusavio įspėjimo mechanizmas būtų veiksmingas. Komisija valstybėms narėms siūlo VRI sistemą kaip nemokamą paslaugą, užtikrina jos priežiūrą ir plėtrą, techninę pagalbą ir teikia duomenų apdorojimo infrastruktūros prieglobą. Šių užduočių nebūtų įmanoma atlikti necentralizuotai.

Taikant VRI sistemą įveikiamos tarpvalstybinio bendradarbiavimo kliūtys: kalbos barjeras, administravimo ir darbo tradicijų skirtumai, stabilų informacijos mainų procedūrų trūkumas. Kuriant sistemą dalyvavo valstybės narės, todėl VRI sistemoje nustatyti vienodi darbo metodai, kuriais sutinka vadovautis kiekviena valstybė narė.

6.5.3. Panašios patirties išvados

VRI sistema pradėta naudoti 2008 m. Dabar sistemoje yra užsiregistravę apie 6 700 kompetentingų institucijų ir 11 000 naudotojų. 2010 m. įvykdyta maždaug 2 000 informacijos mainų.

VRI sistema naudojama įgyvendinant Profesinių kvalifikacijų direktyvą nuo 2008 m. Įgyta patirtis vertinama labai gerai – tai įrodo prašymų skaičius ir su valstybėmis narėmis sudaryti susitarimai plėtoti šią sistemą visų profesijų atžvilgiu. Valstybės narės pageidauja, kad ši sistema būtų toliau naudojama visais įmanomais lygmenimis, jei būtina glaudžiai bendradarbiauti.

Tokį poreikį lėmė tai, kad dabartinės pripažinimo procedūros trunka per ilgai ir yra pernelyg sudėtingos. Be to, trūksta įspėjimo apie sveikatos priežiūros specialistus mechanizmo. Dauguma suinteresuotųjų šalių tikisi, kad ši spraga bus šalinama. Pagaliau veiksmingai valdyti pranešimų teikimo sistemą neturint IT priemonės – pernelyg sudėtinga ir sunku.

6.5.4. Suderinamumas ir galima sąveika su kitomis atitinkamomis priemonėmis

Komisijos komunikate „Geresnis bendrosios rinkos valdymas užtikrinant glaudesnę administracinę bendradarbiavimą: Vidaus rinkos informacinės sistemos (VRI) aprėpties plėtimo ir plėtros strategija“ (COM(2011) 75 galutinis) pateikti planai naudoti VRI sistemą ir kitų Sąjungos teisės aktų srityse.

Komisijos komunikate „Bendrosios rinkos aktas“ pabrėžiama veiksmingo profesinių kvalifikacijų pripažinimo ir Europos profesinio pažymėjimo sukūrimo svarba²⁷. Dėl įspėjimo mechanizmo – Paslaugų direktyvoje (Direktyva 2006/123/EB) jau numatyti įspėjimo įpareigojimai tam tikrų, bet ne visų specialistų, dirbančių laisvųjų profesijų srityje, atžvilgiu. Svarbiausia spraga susijusi su sveikatos priežiūros specialistais, kuriems Paslaugų direktyva netaikoma.

Norintiems pateikti prašymus gauti Europos profesinį pažymėjimą prieiga prie viešos sąsajos gali būti suteikta, be kita ko, per vieno langelio principu veikiančius kontaktinius centrus.

²⁷

Žr. 6 išnašą.

6.6. Trukmė ir finansinis poveikis

Pasiūlymo (iniciatyvos) **trukmė neribota**

- Įgyvendinimo pradinis laikotarpis – nuo 2013 iki 2014 m.
- Vėliau – visavertis taikymas. Prieglobos, veiklos ir priežiūros sąnaudos įtrauktos į atitinkamas VRI sistemos veikimo sąnaudas.

6.7. Numatytas (-i) valdymo būdas (-ai)²⁸

Komisijos vykdomas **tiesioginis centralizuotas valdymas**

7. VALDYMO PRIEMONĖS

7.1. Priežiūros ir atskaitomybės taisyklės

Nurodyti dažnumą ir sąlygas.

Komisija rengia metinę VRI sistemos plėtros ir veiklos ataskaitą. Taigi apie VRI sistemos naudojimą EPP prašymų, išspėjimų ir pranešimų apie diplomus tikslu bus tinkamai atsiskaitoma. Be to, Europos asmens duomenų apsaugos pareigūnui bus reguliariai teikiama ataskaita VRI sistemos duomenų apsaugos, įskaitant saugumą, klausimais.

7.2. Valdymo ir kontrolės sistema

7.2.1. Nustatyta rizika

Viena iš pagrindinių pasiūlymo ypatybių yra tai, kad EPP, išspėjimo mechanizmas ir aprašas bus grindžiami VRI sistemos funkcijomis. Komisija yra VRI sistemos valdytoja ir atsako už kasdienę jos veiklą, priežiūrą ir plėtrą. Veiklos rizika šiuo požiūriu jau nustatyta VRI sistemos veikimo kontekste ir VRI reglamento pasiūlyme.

Be jau minėtos veiklos rizikos papildomos rizikos galėtų kilti tuo atveju, jei EPP sistema profesijoms ir specialistams nebūtų priimtina. Kitaip tariant, kiltų rizika, jei EPP būtų sukurtas ir visiškai parengtas naudoti, bet būtų nelabai paklausus arba visiškai nepaklausus. Be to, kompetentingoms institucijoms gali pasirodyti, kad šią sistemą pritaikyti sunku, todėl jos gali neskirti reikiamų išteklių tam, kad prašymai būtų apdoroti tinkamai ir laiku.

Iškėlus mintį diegti Europos profesinį pažymėjimą ir išspėjimo mechanizmą susirūpinta ir duomenų apsauga, įskaitant atvejus, kai tektų apdoroti nepagrįstus išspėjimus. Be to, kad nauja teisinė sistema gerai veiktų, ją būtina kasdien atidžiai valdyti.

²⁸ Informacija apie valdymo būdus ir nuorodos į Finansinį reglamentą pateikiamos svetainėje „BudgWeb“ http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

7.2.2. *Numatomas (-i) kontrolės metodas (-ai)*

EPP, įspėjimo mechanizmo ir aprašų aspektai, kurie priklauso nuo VRI sistemos veikimo, turi būti apsvarstyti atsižvelgiant į VRI sistemos veikimą ir VRI reglamento projektą.

Svarstydamą likusius rizikos aspektus, kaip nustatyta ankstesniame 2.2.1 skyriuje, Komisija teiks pagalbą (pvz., rengs seminarus) visoms suinteresuotosioms šalims (pvz., valstybių narių institucijoms, profesinėms įstaigoms ir t. t.), aktyviai skatins diegti ir populiarinti naują sistemą.

7.3. **Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės**

Nurodyti dabartines arba numatytas prevencijos ir apsaugos priemones.

Siekiant kovoti su sukčiavimu, korupcija ir visa kita neteisėta veikla, VRI sistemos atveju be apribojimų taikomos nuostatos, kurios paprastai taikomos Komisijos veiklai, tarp jų ir 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų.

8. NUMATOMAS PASIŪLYMO (INICIATYVOS) FINANSINIS POVEIKIS

8.1. Atitinkama (-os) daugiamečių finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-ės)

- Dabartinės biudžeto išlaidų eilutės

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis	Įnašas			
	Numeris [Aprašymas...]	DA/NDA ⁽²⁹⁾	ELPA ³⁰ šalių	šalių kandidačių ³¹	trečiųjų šalių	pagal Finansinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies aa punktą
1A	12.02.01 Vidaus rinkos sukūrimas ir plėtra	DA	TAIP	NE	NE	NE
1A	12.01.04 Vidaus rinkos įgyvendinimas ir vystymas. Administracinio valdymo išlaidos.	NDA	TAIP	NE	NE	NE
1A	26.03.01.01 Europos viešojo administravimo institucijų sąveikos sprendimai (ISA)	DA	TAIP	TAIP	NE	NE

²⁹ DA – diferencijuotieji asignavimai / NDA – nediferencijuotieji asignavimai.

³⁰ ELPA – Europos laisvosios prekybos asociacija.

³¹ Šalių kandidačių ir, kai taikoma, Vakarų Balkanų potencialių šalių kandidačių.

8.2. Numatomas poveikis išlaidoms

8.2.1. Numatomo poveikio išlaidoms suvestinė

EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	1B	Vidaus rinkos sukūrimas ir plėtra
--	----	-----------------------------------

<...> GD			2013 metai	2014 metai						IŠ VISO
• Veiklos asignavimai										
12.02.01	Įsipareigojimai	(1)	362 500	362 500						725 000
	Mokėjimai	(2)	362 500	362 500						725 000
IŠ VISO asignavimų Vidaus rinkos ir paslaugų GD	Įsipareigojimai	=1+1a +3	362 500	362 500						725 000
	Mokėjimai	=2+2a +3	362 500	362 500						725 000

Tikimasi, kad šis pasiūlymas ir susijusios plėtros sąnaudos įsigalios 2013 m. ir tęsis 2014 m.

Išsamesnės informacijos apie VRI sistemos bendrąją finansavimą rasite finansinėje pažymoje, pridedamoje prie Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacijos sistemą (VRI reglamento) pasiūlymo (COM(2011) 522 galutinis). Tokiomis aplinkybėmis bus nagrinėjama galimybė plėtros sąnaudas finansuoti iš ISA programos lėšų.

• IŠ VISO veiklos asignavimų	Įsipareigojimai	(4)	362 500	362 500						725 000
	Mokėjimai	(5)	362 500	362 500						725 000
• IŠ VISO administracinio pobūdžio asignavimų, finansuojamų konkrečių programų rinkinio lėšomis		(6)								
IŠ VISO asignavimų pagal daugiamečių	Įsipareigojimai	=4+ 6	362 500	362 500						725 000

finansinės programos 1A IŠLAIDŲ KATEGORIJA	Mokėjimai	=5+6	362 500	362 500														725 000
---	-----------	------	---------	---------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	----------------

8.2.2. *Numatomas poveikis veiklos asignavimams*

- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti veiklos asignavimai naudojami taip:

Įsipareigojimų asignavimai EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Nurodyti tikslus ir rezultatus	REZULTATAI																IŠ VISO	
			2013 metai	2014 metai	N+2 metai	N+3 metai	...atsižvelgiant į poveikio trukmę įterpti reikiamą metų skaičių (žr. 1.6 punktą)											
↓	Rezultato rūšis ³²	Vidutinis rezultato išlaidos	Rezultatų skaičius	Išlaidos	Rezultatų skaičius	Išlaidos	Rezultatų skaičius	Išlaidos	Rezultatų skaičius	Išlaidos	Rezultatų skaičius	Išlaidos	Rezultatų skaičius	Išlaidos	Rezultatų skaičius	Išlaidos	Bendra rezultatai	Iš viso išlaidų skaičius
1 KONKRETUS TIKSLAS. Didesnis skaidrumas																		
-	Viešojo sąsaja	380 000		190 000		190 000												380.000
	Rezultatas			0		0												0
1 konkretaus tikslo tarpinė suma				190 000		190 000												380 000
2 KONKRETUS TIKSLAS. Centralizuotas administravimas																		
-	Centralizuotas administravimas	124 000		62 000		62 000												124 000
	Rezultatas																	0
2 konkretaus tikslo tarpinė suma				62 000		62 000												124 000

³² Rezultatai – tai būsimi produktai ir paslaugos (pvz., finansuota studentų mainų, nutiesta kelių kilometrų ir kt.).

																		0
3 KONKRETUS TIKSLAS. Įspėjimo mechanizmai																		
- Rezultatas	Įspėjimo mechanizmas	160 000		80 000		80 000												160 000
3 konkrečiau tikslo tarpinė suma				80 000		80 000												160 000
4 KONKRETUS TIKSLAS. Pranešimų teikimo sistema																		
- Rezultatas	Pranešimų teikimo sistema	61 000		30 500		30 500												61 000
4 konkrečiau tikslo tarpinė suma				30 500		30 500												61 000
IŠ VISO IŠLAIDŲ				362 500		362 500												725 000

8.2.3. *Numatomas poveikis administracinio pobūdžio asignavimams*

8.2.3.1. Suvestinė

- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administraciniai asignavimai nenaudojami

8.2.3.2. Numatomi žmogiškųjų išteklių poreikiai

- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškieji ištekliai nenaudojami

8.2.4. *Suderinamumas su dabartine daugiamete finansine programa*

- Pasiūlymas (iniciatyva) atitinka dabartinę daugiametę finansinę programą (2013 m.).
- Pasiūlymas (iniciatyva) atitinka būsimą (2014–2020 m.) daugiametę finansinę programą. Pasiūlymas bus dengiamas asignavimais, jau numatytais vidaus rinkos biudžeto eilutėje. Dėl 2013 m. veiklos – asignavimai įtraukti į Komisijos oficialų finansinį programavimą. Dėl 2014 ir tolesnių metų – asignavimai įtraukti į Komisijos pasiūlymą dėl kitos daugiametės finansinės programos.

8.2.5. *Trečiųjų šalių įnašai*

- Pasiūlyme (iniciatyvoje) nenumatyta bendro su trečiosiomis šalimis finansavimo

8.3. **Numatomas poveikis įplaukoms**

- Pasiūlymas (iniciatyva) neturi finansinio poveikio įplaukoms